

R e p u b l i k e n s P r e s i d e n t s
framställning till Ålands lagting om regeringens proposition till
riksdagen om godkännande av vissa bestämmelser i konventionen om
upprättandet av en europeisk polisbyrå och i protokollet till kon-
ventionen samt om ändring av 26 § tullagen

Om ett internationellt fördrag som Finland ingår innehåller en bestämmelse i en fråga som enligt självstyrelselagen för Åland (1144/1991) faller inom landskapets behörighet, skall lagtinget enligt 59 § 2 mom. i den nämnda lagen, för att bestämmelsen skall bli gällande i landskapet, ge sitt bifall till den författning genom vilken bestämmelsen sätts i kraft.

Den ovan nämnda konventionen innehåller bestämmelser som gäller bl.a. allmän ordning och säkerhet, på vilket område lagtinget enligt 18 § 6 punkten självstyrelselagen för Åland har lagstiftningsbehörighet med vissa undantag. Konventionen innehåller också bestämmelser om personregister, på vilket område lagstiftningsbehörigheten hör dels till riket, dels till landskapet.

Med bifogande av regeringens proposition i saken, som även innehåller fördragstexten, föreslås

att Ålands lagting ger sitt bifall till att lagen träder i kraft i landskapet Åland till de delar den ovan nämnda konventionen faller inom landskapets behörighet, under förutsättning att riksdagen antar lagförslaget i oförändrad form.

Helsingfors den 17 oktober 1997

R e p u b l i k e n s P r e s i d e n t

Matti Lehtinen

Justitieminister Kari Häkämies

Regeringens proposition till Riksdagen om godkännande av vissa bestämmelser i konventionen om upprättandet av en europeisk polisbyrå och i protokollet till konventionen samt om ändring av 26 § tullagen

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås att riksdagen godkänner den i Bryssel den 26 juli 1995 ingångna konventionen om upprättandet av en europeisk polisbyrå (Europolkonventionen) och det protokoll av den 24 juli 1996 om Europeiska gemenskapernas domstols behörighet som ansluter sig till den.

Genom Europolkonventionen, som hör till området för samarbete i rättsliga och inrikes frågor inom Europeiska unionen, upprättas en europeisk polisbyrå (Europol), som har till uppgift att bistå de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna i Europeiska unionen vid förebyggandet av och kampen mot de former av internationell brottslighet som definieras i konventionen. Europols huvudkontor finns i Haag i Nederländerna. Varje medlemsstat skall utse en nationell enhet som svarar för förbindelserna till Europol.

Konventionen träder i kraft tre månader efter att alla EU:s medlemsstater har antagit

den i enlighet med sina konstitutionella bestämmelser. En förutsättning för att Europol skall kunna inleda sin verksamhet är, förutom att konventionen träder i kraft, att medlemsstaterna godkänner de akter som nämns i konventionen och som preciserar Europols verksamhet inom olika områden. Till konventionen hänför sig ett särskilt protokoll, som gäller behörighet för Europeiska gemenskapernas domstol att meddela förhandsavgöranden om konventionens tolkning.

I propositionen ingår ett förslag till lag om godkännande av vissa bestämmelser i konventionen samt till lag om ändring av 26 § tullagen. De ändringar gällande lagen om polisens personregister (509/1995) som konventionen förutsätter ingår i en regeringsproposition (RP 133/1997 rd) som avlåtits samtidigt.

Lagarna avses träda i kraft vid samma tidpunkt som konventionen.

ALLMÄN MOTIVERING

1. Konventionens innehåll och synpunkter som berör Finland

1.1. Bakgrunden till konventionen

I och med Fördraget om Europeiska unionen beslutade de dåvarande 12 medlemsstaterna i Europeiska ekonomiska gemenskapen att utvidga samarbetet till att omfatta också rättsliga och inrikes frågor. Samarbetet inom dessa områden bedrivs som samarbete mellan nationella regeringar. I artikel K 1 i unionsfördraget, som fastställer formerna för samarbetet i rättsliga och inrikes frågor, togs polissamarbetet in som ett samarbetsområde. Enligt artikel K 1.9 betraktar medlemsstaterna polissamarbete för att hindra och bekämpa terrorism, olaglig narkotikahandel och andra grova former av internationell brottslighet, i samband med organisation av ett unionstäckande system för informationsutbyte inom en europeisk polisbyrå (Europol) som en fråga av gemensamt intresse.

I unionsfördraget fastställs således att en europeisk polisbyrå skall upprättas. Polis-samarbetet och också beredningen av Europolkonventionen började redan innan unionsfördraget undertecknats. Europeiska rådet behandlade vid sitt möte i Luxemburg i juni 1991 frågan om upprättande av en europeisk polisbyrå och godkände målet om upprättandet av Europol. De behöriga ministrarna i EU:s medlemsstater fattade dessutom i juni 1993 ett separat beslut om upprättande av en narkotikaenhet (Europol Drugs Unit, nedan EDU) inom Europol. Förhandlingarna om konventionen slutfördes sommaren 1995, och konventionen undertecknades den 26 juli 1995.

1.2. Konventionens mål och Europols behörighet

Europol, som upprättas genom konventionen, har som mål att förbättra effektiviteten hos behöriga myndigheter i medlemsstaterna och deras samarbete i kampen mot allvarliga former av internationell brottslighet. Europols behörighet omfattar från och med ikraftträdandet att förebygga och bekämpa den olagliga narkotikahandeln samt den olagliga

handeln med nukleära och radioaktiva ämnen, de illegala nätverken för invandring, människohandeln och handeln med stulna fordon.

I konventionen bestäms också att Europols behörighet senast två år efter konventionens ikraftträdande skall omfatta brott som begås i samband med terroristaktiviteter. Europols behörighet innefattar samtidigt penningtvätt som har samband med de ovan nämnda typerna av brottslighet och andra brott som hör samman med sådan brottslighet. En allmän förutsättning för Europols behörighet är att de faktiska omständigheterna visar på förekomsten av organiserad brottslighet och att två eller flera medlemsstater påverkas av brottsligheten.

I bilagan till konventionen fastställs dessutom de andra allvarliga former av internationell brottslighet som rådet enhälligt kan besluta att Europols behörighet skall omfatta. Sådana brott är brott mot liv, hälsa och frihet samt egendomsbrott. Europol kan också behandla bedrägeri, olika former av olaglig handel och angrepp på miljön samt penningtvätt som hänförs till alla de ovan nämnda typerna av brottslighet liksom andra brott som hör samman med sådan brottslighet. Förteckningen i bilagan kan, inom ramen för bestämmelserna i konventionen, ändras eller kompletteras genom enhälligt beslut av rådet.

I första hand strävar Europol efter att uppnå de uppställda målen genom att främja informationsutbytet mellan myndigheterna i medlemsstaterna. Europol inhämtar, analyserar och överför också information om brott som omfattas av Europols behörighet, fördjupar de specialkunskaper som används vid de brottsutredningar som utförs av förundersökningsmyndigheter i medlemsstaterna genom att utarbeta allmänna lägesrapporter gällande brottsligheten samt bedriver forskning kring utbildning av myndigheter, organisation och utrustning av myndigheter, brottsförebyggande metoder och utredningsmetoder samt tekniska och vetenskapliga polismetoder. Den europeiska polisbyrån har med stöd av konventionen inte själv behörighet att vidta operativa åtgärder i medlemsstaterna.

Till stor del består Europolkonventionen

av bestämmelser om det datoriserade informationssystem för insamlade uppgifter som skall upprättas vid Europol. Informationssystemet består av ett allmänt informationsregister, ett analysregister och ett indexregister. Konventionen innehåller detaljerade bestämmelser om det datoriserade informationssystemet, uppgifterna i det, de anställdas rätt att använda systemet samt om frågor som gäller informationsbehandling, dataskydd och datasekretess. Konventionen innehåller också bestämmelser om ansvaret vid oriktig eller olaglig användning av uppgifterna.

De nationella enheter som medlemsstaterna utser är skyldiga att på eget initiativ förse Europol med den information och de under rättelser som är nödvändiga för att Europol skall kunna fullgöra sina arbetsuppgifter och att tillgodose Europols önskemål om information. Medlemsstaterna är inte skyldiga att överföra information om överföringen skadar väsentliga nationella säkerhetsintressen eller äventyrar resultatet av en pågående utredning eller en enskild persons säkerhet. Medlemsstaterna skall införa uppgifter i analysregistren endast om insamlandet av uppgifterna också är tillåtet enligt deras nationella lagstiftning för brottsbekämpning, brottsförebyggande eller analys.

Enligt konventionen skall varje medlemsstat utse en nationell tillsynsmyndighet, som har till uppgift att kontrollera att översändandet av information till Europol sker inom ramen för den nationella lagstiftningen och så, att individens rättigheter med avseende på integritetsskyddet beaktas. För övervakning av lagligheten i fråga om behandlingen av information inom Europol upprättas en gemensam tillsynsmyndighet, där de nationella tillsynsmyndigheterna är representerade. En enskild person skall ha rätt att begära att den gemensamma tillsynsmyndigheten kontrollerar att lagring, insamling, behandling och användning av personuppgifter som gäller honom har utförts på det sätt som föreskrivs i konventionen och i de rättsliga instrument till vilka det hänvisas i den.

Konventionen innehåller också bestämmelser om Europols rättsliga ställning och rättskapacitet. Europols verksamhet leds av styrelsen, och den praktiska verksamheten leds av direktören. För Europols medelsförvaltning ansvarar budgetkommittén, som övervakas av en styrelsekonom.

Europols verksamhet förbereds av Euro-

pols narkotikaenhet, EDU, som upprättades genom ett beslut av medlemsstaternas ministrar i juni 1993. Efter att unionsfördraget trätt i kraft har EDU:s verksamhet bedrivits inom ramen för samarbetet i rättsliga och inrikes frågor. Rådet antog den 10 mars 1995 på grundval av artikel K 3 en gemensam åtgärd, som gäller inledande av EDU:s verksamhet (EGT L 62, 20.3.1995 s. 1). Enligt artikel 2 i den gemensamma åtgärden har EDU till uppgift att utväxla och analysera information och underrättelser om brottslighet som hänför sig till olaglig narkotikahandel, olaglig handel med radioaktivt och nukleärt material, olaglig handel med fordon samt illegal invandring. EDU:s kompetensområde har i december 1996 genom en av rådet antagen gemensam åtgärd kompletterats så, att det omfattar människohandel, frågor som gäller sexuellt utnyttjande av minderåriga inbegripna (EGT L 342, 31.12.1996 s. 4). All penningtvätt som har samband med dessa brott hör också till EDU:s kompetens.

1.3. Europeiska gemenskapernas domstols behörighet

En av de svåraste frågorna vid förhandlingarna om Europolkonventionen var den som gällde Europeiska gemenskapernas domstols behörighet att meddela förhandsavgöranden angående tolkningen av konventionen. Frågan om förhandsavgörandena lämnades öppen i själva konventionen. Medlemsstaterna har, med undantag av Förenade kungariket, godkänt att sådana tvister mellan medlemsstaterna som gäller tolkningen av konventionen i sista hand skall avgöras av EG-domstolen.

Ett särskilt protokoll som gäller Europeiska gemenskapernas domstols behörighet att meddela förhandsavgöranden undertecknades sommaren 1996. Med stöd av protokollet kan medlemsstaterna, om de så önskar, avge en förklaring med stöd av vilken domstolarna i ifrågavarande stat får begära att Europeiska gemenskapernas domstol meddelar ett förhandsavgörande angående tolkningen av konventionen. Medlemsstaterna kan antingen begränsa rätten att begära förhandsavgöranden till de högsta domstolarna eller tillåta att alla deras domstolar begär dylika avgöranden.

1.4. Synpunkter som berör Finland

Konventionen inverkar inte på medlemsstaternas myndigheters behörighet, utan denna bestäms enligt den nationella lagstiftningen. Med behörig myndighet avses i konventionen sådana offentliga organ som är behöriga vid förebyggande av brottslighet och brottsutredning. Dylika myndigheter i Finland inom de områden som omfattas av Europols behörighet är förutom polisen särskilt tull- och gränsbevakningsmyndigheterna.

Med tanke på de behöriga myndigheterna i Finland ligger Europols betydelse främst i att utbytet av information gällande internationell brottslighet underlättas mellan EU:s medlemsstater. Upprättandet av Europol har stor betydelse för genomförandet av polis-samarbetet mellan Finland och EU:s övriga medlemsstater. Europol erbjuder möjlighet till en oavbruten (24 timmar i dygnet) kontakt med Europols huvudkontor i Haag, och genom medlemsstaternas nät av sambandsmän kan man vid behov snabbt få hjälp av myndigheterna i de övriga medlemsstaterna i situationer som kräver åtgärder.

Genom medlemsstaternas sambandsmän, som finns i Haag, kan man i praktiken minimera språksvårigheterna.

Europol använder i sin verksamhet EU:s officiella språk, varför allt informationsutbyte med medlemsstaterna sker på ifrågasättande stats eget officiella språk. Tack vare sambandsmännens sakkunskap får man en så god kännedom som möjligt om de olika medlemsstaternas lagstiftning, metoder och praxis.

Avsikten är att centralkriminalpolisen skall vara den nationella enheten i Finland. Centralkriminalpolisen skall granska och bearbeta uppgifterna i ett Europolregister så, att de överensstämmer med Europolkonventionen och därefter direkt registrera uppgifterna i den europeiska polisbyråns informationssystem. Enligt konventionen skall allt utbyte av information mellan de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna och Europol ske via den nationella enheten. Avsikten är att nödvändiga bestämmelser om centralkriminalpolisens rätt att i sin användning få och att till Europols datoriserade informationssystem för insamlade uppgifter lämna uppgifter som Europol behöver i sin verksamhet skall tas in i lagen om polisens personregister (509/1995).

Dataombudsmannen skall vara den na-

tionella tillsynsmyndighet som förutsätts i konventionen. Det föreslås att i lagen om polisens personregister tas in bestämmelser om dataombudsmannens rätt att kontrollera att såväl registreringen och användningen som översändandet, i vilken form det än sker, av personuppgifter till Europol i den europeiska polisbyråns informationssystem sker lagligt och att försäkra sig om att individens rättigheter inte kränks.

Finland har till protokollet om Europeiska gemenskapernas domstols behörighet avgett en förklaring, med stöd av vilken alla finländska domstolar i ett ärende som gäller tolkning av Europolkonventionen och som uppkommit vid domstolen i fråga, om de så önskar kan begära att Europeiska gemenskapernas domstol meddelar ett förhandsavgörande gällande tolkningen av konventionen.

2. Propositionens verkningar

2.1. Ekonomiska verkningar

Finland åsamkas kostnader för anslutningen till Europol dels i form av medlemsavgifter, dels för upprättandet av Europols informationssystem. Medlemsavgifterna till Europol bestäms på basis av bruttonationalinkomsten. Finlands medlemsavgift till Europols föregångare, EDU, är 1,5 % av EDU:s budget. År 1997 är Finlands andel av EDU:s budget ca 500 000 mk. Medlemsavgiften väntas stiga något när Europol inleder sin verksamhet.

Kostnaderna för upprättandet av Europols informationssystem fördelas mellan medlemsstaterna. Planeringen av systemet har redan inletts genom EDU:s försorg. År 1997 har EDU hos medlemsstaterna uppburit en särskild medlemsavgift som hänförs till utvecklandet av informationssystemet och som för Finlands del uppgår till ca 200 000 mk. De totala kostnaderna för informationssystemet uppskattas till 30 milj. ecu, varav Finlands andel är uppskattningsvis 2 - 3 milj. mk. De sambandsmän som sänts ut av polisen och tullen och som redan är verksamma i EDU skall också vara sambandsmän i Europol. De årliga kostnaderna för de utsända sambandsmännen uppgår till ca 1 000 000 mk.

2.2. Verknningar i fråga om organisation och personal

Godkännandet av Europolkonventionen har inga betydande verknningar i fråga om organisation och personal. Avsikten är att centralkriminalpolisen skall utses till nationell enhet i Europol.

Centralkriminalpolisen sköter redan nu motsvarande uppgifter i EDU. Upprättandet och verksamheten av en nationell enhet samt upprätthållandet av Europol-registret medför ett behov av ytterligare personal uppgående till ca fyra årsverken. Avsikten är att dataombudsmannen skall vara den nationella tillsynsmyndighet som avses i konventionen, vilket medför en del nya uppgifter för dataombudsmannens byrå. Dataombudsmannen uppskattar att verksamheten enligt Europolkonventionen och andra europeiska överenskommelser av motsvarande slag (t.ex. Schengenavtalen) kommer att öka behovet av personal med ett årsverke i dataombudsmannens byrå samt tilläggskostnader för resor som uppgår till ca 100 000 mk om året.

2.3. Verknningar för medborgarna

Konventionen inverkar inte på de nationella myndigheternas befogenheter, som baserar sig på varje medlemsstats nationella lagstiftning. Vid tillämpningen av konventionen iakttas, särskilt när det gäller datasekretessfrågor, lagstiftningen i medlemsstaterna och i synnerhet Europarådets konvention om skydd för enskilda vid automatisk databehandling av personuppgifter, som alla medlemsstaterna har godkänt. Verkställigheten av konventionen med tanke på datasekretessen och särskilt respekterandet av individens rättigheter övervakas såväl av nationella tillsynsmyndigheter (i Finland dataombudsmannen) som av en gemensam tillsynsmyndighet som består av företrädare för dessa.

3. Beredningen av propositionen

3.1. Beredningen av konventionen

Beredningen av konventionen började redan innan unionsfördraget trätt i kraft inom ramen för det s.k. Trevisamarbetet i rättsliga och inrikes frågor. Efter att unionsfördraget trätt i kraft fortsatte beredningen i en Euro-

polarbetsgrupp inom ramen för den tredje pelaren.

Finland har deltagit i beredningen av konventionen sedan juli 1994, dvs. sedan ingången av den observatörsperiod som föregick medlemskapet. När Finland gick med i Europeiska unionen godkände vi tillsammans med de övriga medlemsstaterna genom en särskild förklaring de punkter gällande de rättsliga och inrikes frågorna som då var föremål för förhandlingar och som de dåvarande medlemsstaterna hade enats om vid tidpunkten för anslutningen (förklaring 49, RP 135/1994 rd, Band I, s. 113). Inrikesministeriet har varit Finlands representant i förhandlingarna om konventionen. Under förhandlingarna har man varit i kontakt med utrikesministeriet, justitieministeriet, finansministeriet och dataombudsmannen.

Konventionen undertecknades i Bryssel den 26 juli 1995. Frågan om Europeiska gemenskapernas domstols ställning avgjordes genom ett särskilt protokoll till konventionen, vilket undertecknades i Bryssel den 24 juli 1996.

3.2. Beredningen av propositionen i Finland

Regeringen har den 6 juli 1995 i enlighet med 54 b § riksdagsordningen till riksdagen sänt ett förslag gällande ingående av Europolkonventionen. Riksdagens förvaltningsutskott har avgett ett utlåtande om konventionen (FvUU 1/1995 rd) samt ett särskilt utlåtande om EG-domstolens behörighet att meddela förhandsavgöranden (FvUU 2/1995 rd).

Utlåtanden om konventionen och särskilt om de ändringar den förutsätter i den finländska lagstiftningen har begärts hos utrikesministeriet, justitieministeriet, finansministeriet, tullstyrelsen, centralkriminalpolisen, dataombudsmannen samt skyddspolisen. Konventionen kommer i enlighet med 59 § 2 mom. självstyrelselagen för Åland (1144/1991) att sändas till Ålands lagting för godkännande, eftersom den innehåller bestämmelser som faller inom ramen för Ålands självstyrelse.

Regeringens proposition har beretts som tjänsteuppdrag vid inrikesministeriet. Under beredningen har man hört de instanser som avgett utlåtanden om de ändringar av lagstiftningen som konventionen förutsätter.

4. Andra omständigheter som inverkat på propositionens innehåll

4.1. Regeringens proposition om ändring av lagen om polisens personregister

Till riksdagen har avlåtits en separat proposition med förslag till lag om ändring av lagen om polisens personregister. Nämnda proposition innehåller sådana ändringar i lagen om polisens personregister som är nödvändiga med tanke på Europolkonventionens ikraftträdande, varför det är motiverat att propositionerna behandlas samtidigt. De behov av ändringar i lagen om polisens personregister som godkännandet av konventionen föranleder behandlas mera ingående i detaljmotiveringen nedan.

4.2. Utvecklandet av Europols verksamhet

Efter undertecknandet av Europolkonventionen har de frågor som hänför sig till

utvecklandet av Europols verksamhet behandlats i den arbetsgrupp på hög nivå mot organiserad brottslighet som inrättades vid Europeiska rådets möte i Dublin i december 1996. Arbetsgruppen framlade ett förslag i saken för regeringskonferensen, som behandlade ändringen av grundfördragen. Regeringskonferensen enades vid toppmötet i Amsterdam om vissa ändringar gällande Europol.

Avsikten är att unionsfördraget artikel K.1 punkt 9, som gäller Europol, i Amsterdamfördraget skall ersättas med närmare bestämmelser om polissamarbet och Europol, vilka tas in i en ny artikel K.2. I den frågavarande artikel preciseras Europols uppgifter jämfört med Europolkonventionen, men de principer i Europolkonventionen som gäller Europols behörighet ändras inte nämnvart på grundval av de nya bestämmelserna. Rådet godkänner de närmare bestämmelserna om Europols verksamhet i den nya artikeln K.2 inom fem år efter att Amsterdamfördraget har trätt i kraft.

DETALJMOTIVERING

1. Fördragstexter och lagförslag

1.1. Europolkonventionen

AVDELNING I: UPPRÄTTANDE OCH ARBETSUPPGIFTER

I *artikel 1* i konventionen konstateras att en europeisk polisbyrå, dvs. Europol, inrättas. Enligt punkt 2 är Europol i varje medlemsstat knuten till en särskild nationell enhet.

Artikel 2 innehåller Europols målsättning. Enligt punkt 1 är målsättningen att i enlighet med artikel K 1.9 i unionsfördraget förbättra effektiviteten hos behöriga myndigheter i medlemsstaterna när det gäller förebyggandet av och kampen mot allvarliga former av internationell brottslighet. Av de olika formerna av brottslighet nämns särskilt terrorism och olaglig narkotikahandel.

Europols behörighet omfattar endast de former av brottslighet i medlemsstaterna som bestäms särskilt i konventionen. Den princip i konventionen enligt vilken Europol är behörig i de frågor som nämns i konventionen endast i den mån de faktiska omständigheterna visar på förekomsten av en brottslig organisation eller struktur, utgör dessutom en allmän begränsning för Europols behörighet. Det förutsätts dessutom att två eller flera medlemsstater påverkas av dessa former av brottslighet på ett sådant sätt att en gemensam åtgärd från medlemsstaterna är nödvändig.

Europol skall inledningsvis förebygga och bekämpa den olagliga narkotikahandeln samt den olagliga handeln med nukleära och radioaktiva ämnen, de illegala nätverken för invandring, människohandeln och handeln med stulna fordon. Senast två år efter konventionens ikraftträdande skall Europol också vara behörig att behandla brott som begåtts i samband med terroristaktiviteter, om inte Europeiska unionens råd beslutar att ge Europol i uppgift att behandla sådana brott redan innan nämnda tidsfrist har gått ut. I artikeln sägs också att rådet, med iakttagande av det förfarande som definieras i artikeln, enhälligt kan besluta att ge Europol i uppgift att arbeta med sådana andra former av brottslighet som nämns i bilagan till kon-

ventionen. I bilagan nämns en del allvarliga brott som riktar sig mot liv, hälsa och frihet, vissa egendomsbrott och bedrägeri, olaglig handel (t.ex. handel med vapen och med hotade djur- och växtarter) och angrepp på miljön. Europols behörighet innefattar också penningtvätt som hänför sig till sådana typer av brottslighet som Europol skall behandla samt andra brott som hör samman med sådan brottslighet.

I *artikel 3* uppräknas de arbetsuppgifter som Europol i första hand skall ha. Dessa arbetsuppgifter gäller informationsutbytet mellan medlemsstaterna, inhämtande, sammanställning och analys av information och underrättelser samt överlämnande av information och ansvar för databaser. Härutöver skall Europol förbättra samarbetet mellan och effektiviteten hos behöriga myndigheter i medlemsstaterna.

Enligt *artikel 4* skall varje medlemsstat upprätta eller utse en nationell enhet med ansvar för att utföra de uppgifter som anges i artikeln. Enligt punkt 2 är den nationella enheten det enda samarbetsorganet mellan Europol och de nationella behöriga myndigheterna.

Avsikten är att centralkriminalpolisen skall vara den nationella enheten i Finland.

Med behörig myndighet avses i konventionen sådana offentliga organ som är behöriga att förebygga och bekämpa brottslighet. Dyliga myndigheter i Finland är förutom polisen också tull- och gränsbevakningsmyndigheterna samt huvudstabens undersökningsavdelning inom försvarsmakten. Förhållandet mellan de behöriga myndigheterna och den nationella enheten med avseende på behörigheten styrs av den nationella rätten. Avsikten är att sådana bestämmelser som behövs för utbytet av information mellan polisen och den behöriga myndigheten vid förebyggandet och bekämpandet av de former av brottslighet som hör till konventionens tillämpningsområde skall tas in i lagen om polisens personregister.

I denna proposition ingår ett förslag till ändring av tullagen som möjliggör sådant utbyte av information mellan tullmyndigheterna, den nationella enheten och Europol som konventionen förutsätter. Beträffande gränsbevakningsmyndigheterna är avsikten att de bestämmelser som behövs skall tas in

i den lagstiftning om gränsbevakningsväsendet som är under beredning.

Den nationella enheten skall på eget initiativ förse Europol med den information och de underrättelser som är nödvändiga för att Europol skall kunna fullgöra sina arbetsuppgifter. I punkt 5 anges närmare de särskilda fall då den nationella enheten på grund av väsentliga nationella intressen inte är skyldig att lämna information till Europol. På de nationella enheterna tillämpas lagstiftningen i respektive medlemsstat, och kostnaderna för enheterna skall bäras av medlemsstaterna.

I *artikel 5* åläggs varje medlemsstat att till Europol sända minst en sambandsman, som skall bidra till utbytet av information mellan Europol och den nationella enheten. Sambandsmännen skall handla i enlighet med sitt lands nationella rätt och i övrigt iaktaga de tillämpliga verksamhetsreglerna för Europol enligt konventionen. Finland har sänt sambandsmän från tullstyrelsen och central-kriminalpolisen till Europols föregångare EDU.

I *artikel 6* bestäms om upprättandet av ett från alla andra datasystem fristående datoriserat informationssystem inom Europol. Systemet består av det informationsregister, det analysregister och det indexregister för vilka redogörs nedan.

AVDELNING II: INFORMATIONREGISTER

Enligt *artikel 7* skall Europol för utförandet av sina uppgifter upprätta ett datoriserat informationsregister. De uppgifter som införs i registret skall gälla personer som misstänks för att ha begått eller antas komma att begå brott inom Europols behörighet.

I informationsregistret registreras uppgifter av medlemsstaterna, som företräds av de nationella enheterna och sambandsmännen. Europol registrerar uppgifter som tillhandahålls av tredje land och utomstående instanser samt uppgifter som följer av analyser. Europol ansvarar för informationsregistret och medlemsstaternas nationella enheter för förbindelserna med det. För att uppgifter i polisens datasystem skall kunna införas i Europols informationsregister måste 20 § lagen om polisens personregister ändras.

I den finskspråkiga versionen av konventionen finns ett fel i början av den andra

meningen i artikel 7.1 första stycket, då meningen börjar: "Kansalliset viranomaiset..." (de nationella myndigheterna). Texten bör lyda "Kansalliset yksiköt..." (de nationella enheterna). Finland har hos rådets generalsekreterare, som är depositarie, begärt rättelse enligt artikel 79 i Wienkonventionen om traktaträtten (FördrS 32-33/1980) av detta och en del andra översättningsfel i den giltiga finskspråkiga texten.

I *artikel 8* konstateras att enbart de uppgifter som är nödvändiga för att Europol skall kunna utföra sina arbetsuppgifter får införas i informationsregistret. Uppgifterna innehåller upplysningar om de misstänkta identitet och om brott.

I fråga om andra brott än sådana som redan misstänks ha begåtts begränsas enligt artikel 7.1 andra stycket de nationella enheternas direkta tillgång till att gälla endast de identifierande uppgifterna om de misstänkta. För en särskild undersökning har den nationella enheten på begäran också rätt att få tillgång till upplysningar om brott. Skyldigheten att överlämna uppgifter enligt punkt 4 förutsätter att 20 § lagen om polisens personregister ändras.

Artikel 9 innehåller bestämmelser om rätten att registrera uppgifter i informationsregistret. Rätten att registrera eller söka efter uppgifter i informationsregistret förbehålls de nationella enheterna, sambandsmännen och direktören, de biträdande direktörerna samt de av Europols tjänstemän som vederbörligen har fått befogenhet. Att söka uppgifter är tillåtet i den mån det är nödvändigt för utförande av sådana uppgifter vid Europol som hänför sig till ett visst fall. Rätten att föra in uppgifter förutsätter ändringar i bestämmelserna i lagen om polisens personregister.

AVDELNING III: ARBETSREGISTER FÖR ANALYSÄNDAMÅL

Enligt *artikel 10* kan Europol utöver det ovan nämnda informationsregistret skapa register för analysändamål för att underlätta förundersökningar.

I analysregistren kan Europol lagra uppgifter om brott som omfattas av dess behörighet och som är avsedda för ett specifikt analysarbete, i den mån detta är nödvändigt för att Europols mål skall kunna uppnås. Uppgifterna kan förutom misstänkta gälla också

vittnen, offer, kontakter samt personer som kan lämna uppgifter.

De nationella enheterna översänder uppgifter på Europolns begäran eller på eget initiativ. Europol kan också begära eller ta emot uppgifter från de organ som nämns i artikeln eller från tredje land, om detta är nödvändigt för att Europol skall kunna fullgöra sina arbetsuppgifter. Rådet kan, efter att ha rådfrågat styrelsen, anta regler om mottagandet av dylika uppgifter.

Varje förslag till analys skall innebära att en analysgrupp bildas som nära sammanför analytiker och andra tjänstemän från Europol som utsetts av Europolns ledning samt sambandsmän och/eller sakkunniga från de medlemsstater som uppgifterna kommer från eller som direkt berörs av uppgifterna. Endast analytikerna har rätt att registrera och använda uppgifter i analysregistren.

Rådet meddelar på framställning av styrelsen närmare föreskrifter om användningen av analysregistren. Föreskrifterna har beretts i en arbetsgrupp i rådet, och de har preliminärt godkänts i maj 1997. Förslaget till föreskrifter har med stöd av 54 e § riksdagsordningen tillställts riksdagen den 13 maj 1997.

Artikel 11 gäller det indexregister som Europol skall upprätta över de uppgifter som finns lagrade i analysregistret. Indexregistret skall vara sådant att det för den sambandsman som rådfrågar det framgår om analysregistren innehåller uppgifter som berör hans hemstat, men sambandsmannen skall inte med dess hjälp kunna göra slutledningar vad beträffar analysregistrens innehåll.

Direktören, biträdande direktörerna, de Europoltjänstemän som vederbörligen befullmäktigats samt sambandsmännen har rätt att rådfråga indexregistret. Styrelsen beslutar om ytterligare villkor för upprättandet av indexregistret. Beslutet förutsätter enhällighet.

Artikel 12 innehåller instruktioner för upprättandet av register. Europol skall, beträffande varje datorbaserat analysregister den handhar, utarbeta en instruktion för upprättandet av registret. Instruktionen skall innehålla de uppgifter som nämns i artikeln och den skall godkännas av styrelsen. Europolns direktör skall omedelbart underrätta den gemensamma tillsynsmyndighet som skall inrättas för att övervaka Europolns verksamhet om förslag till instruktioner för upprättande av dylika register.

AVDELNING IV: GEMENSAMMA BESTÄMMELSER OM INFORMATIONSBEHANDLING

Enligt *artikel 13* skall Europol till de nationella enheterna överlämna alla uppgifter som rör medlemsstaten i fråga och de samband som har kunnat konstateras mellan brott som omfattas av Europolns behörighet. Även uppgifter och underrättelser om andra brott som Europol får kunskap om när den utför sina uppgifter får överföras.

I *artikel 14* konstateras att vid behandlingen av uppgifter skall säkerställas en skyddsnivå som motsvarar den som följer av principerna i Europarådets konvention av den 28 januari 1981 samt i Europarådets ministerkommittés rekommendation R(87) 15 av den 17 september 1987 om polisens användning av personuppgifter. Medlemsstaterna skall senast när Europolkonventionen träder i kraft i sin nationella lagstiftning vidta de lagstiftningsåtgärder som behövs för att bestämmelserna om behandlingen av personuppgifter i register bringas i överensstämmelse med den ovan nämnda konventionen och rekommendationen. Den överföring av personuppgifter som avses i Europolkonventionen kan inte påbörjas förrän regler som uppfyller kraven har trätt i kraft på varje medlemsstats territorium som deltar i överföringen. Europol iakttar den fordrade skyddsnivån också i fråga om andra än datorbaserade register.

Finland är part i Europarådets i artikeln nämnda konvention om skydd för enskilda vid automatisk databehandling av personuppgifter (FördrS 35-36/1992). Syftet med nämnda konvention, den s.k. datasekretesskonventionen, är att för var och en säkerställa respekten för grundläggande fri- och rättigheter, särskilt rätten till personlig integritet. Datasekretesskonventionen och rekommendationen har beaktats vid beredningen av gällande lag om polisens personregister (509/1995) och polislag (493/1995) i Finland.

Artikel 15. Den medlemsstat som har registrerat eller överfört uppgifterna i registret ansvarar för lagligheten beträffande insamlingen, överföringen och registreringen samt för uppgifternas exakthet. Europol har ett likadant ansvar när det gäller uppgifter som överförts till Europol av tredje man eller som är ett resultat av Europolns analysarbete.

Europol skall lagra uppgifter på ett sådant sätt att det går att identifiera källan.

Artikel 16. Europol skall på basis av ett stickprovsförfarande upprätta rapporter att användas av Europol och de tillsynsmyndigheter som avses i artiklarna 23 och 24 i konventionen, för att kontrollera att åtkomster som gäller uppgifter är lagliga.

Artikel 17 innehåller bestämmelser om användningen av uppgifter. De personuppgifter som tas ur registren och de uppgifter som meddelas på annat behörigt sätt får, med iakttagande av den nationella lagstiftningen, användas av medlemsstaternas behöriga myndigheter för bekämpning av brottslighet som omfattas av Europols behörighet och andra allvarliga former av brottslighet. Europol får använda uppgifterna endast vid utförandet av de arbetsuppgifter som föreskrivs i artikel 3. Om den som lämnar uppgifterna yrkar på att särskilda restriktioner skall iakttas vid användningen av uppgifterna, skall dessa restriktioner respekteras. Om den nationella rätten dock kräver att man gör avsteg från användningsrestriktionerna till förmån för rättsliga myndigheter eller lagstiftande organ, får uppgifterna användas efter samråd med den stat som överfört dem. Användningen av uppgifter av andra myndigheter eller för andra ändamål är tillåten endast efter att tillstånd erhållits från den medlemsstat som överfört uppgifterna och i den mån denna medlemsstats nationella lagstiftning tillåter det.

Artikel 18 gäller överföring av uppgifter till tredje land och andra utomstående instanser. Europol får överföra uppgifter till Europeiska gemenskapen, unionens organ, andra offentligrättsliga organ som inrättats inom ramen för unionen, tredje länder och internationella organisationer samt Interpol, om detta i det enskilda fallet är nödvändigt för bekämpning av brott som omfattas av Europols behörighet.

En förutsättning för överföring av uppgifter till tredje länder eller organ är att en tillräcklig skyddsnivå säkerställs i fråga om uppgifterna. Om en överföring rör sekretessbelagda uppgifter, skall det finnas en överenskommelse om sekretess mellan Europol och mottagaren. Uppgifter som överförts av en medlemsstat överförs till tredje part endast med medlemsstatens samtycke. Andra uppgifter kan överföras efter att Europol försäkrat sig om att detta inte äventyrar säkerheten eller den allmänna ordningen i en

medlemsstat eller hindrar en medlemsstat från att vederbörligen utföra sina arbetsuppgifter eller riskerar att skada medlemsstaten på något annat sätt. Europol ansvarar för överföringen av uppgifterna, och om den liksom även om dess motiv skall en anteckning göras.

Enligt *artikel 19* har envar rätt att få tillgång till eller kontrollera sådana uppgifter om honom själv som Europol lagrar. Begäran kan framställas i valfri medlemsstat hos behörig nationell myndighet, som skall överlämna begäran till Europol för prövning. Rätten att få del av uppgifter eller att få dem kontrollerade bestäms enligt lagstiftningen i det land där ansökan görs. Även om de ifrågavarande lagarna föreskriver överföring av uppgifter, skall denna vägras i den mån det är nödvändigt för att Europol vederbörligen skall kunna utföra sina arbetsuppgifter, för att skydda den allmänna ordningen och säkerheten i medlemsstaterna eller för att bekämpa brott eller skydda utomståendes rättigheter och friheter.

Uppgifterna får också i övrigt lämnas ut endast om den medlemsstat som har överfört uppgifterna och eventuella övriga stater som berörs är eniga om detta. Förhindrar vilken som helst av de ovan nämnda orsakerna att uppgifter lämnas ut, skall Europol kontrollera de uppgifter som avses i ansökan och underrätta den sökande om detta, dock utan att röja om han förekommer i registren eller inte. Den som är missnöjd med ett beslut kan överklaga det hos den gemensamma tillsynsmyndighet som avses i artikel 24. Om överklagandet inte godkänns, skall den gemensamma tillsynsmyndigheten dock försäkra sig om att Europol har utfört de kontroller av registren som avsläcndet av begäran förutsätter på ett korrekt sätt. Bestämmelserna i artikeln gäller också icke databehandlade uppgifter.

Den bestämmelse i artikeln som gäller fullföljdsförfarandet i anslutning till kontrollen av personuppgifter i Europols informationsregister hör i Finland till området för lagstiftningen, eftersom det förfarande som normalt iakttas ingår i bestämmelserna i 35 och 38 § personregisterlagen.

Artikel 20 gäller rättelse och utplåning av uppgifter. Ovan har konstaterats att Europol i informationsregistret och analysregistren lagrar uppgifter som har överförts av tredje länder och utomstående instanser eller som är resultatet av analysverksamhet. Om det

visar sig att uppgifter som lagras av Europol är behäftade med fel eller strider mot bestämmelserna i Europolkonventionen, är Europol skyldig att rätta dessa uppgifter eller att utplåna dem. Också medlemsstaterna är skyldiga att tillsammans med Europol rätta eller utplåna uppgifter som överförts av nationella enheter eller sambandsmän och som är felaktiga eller strider mot bestämmelserna i Europolkonventionen.

Var och en har rätt att hos Europol begära att felaktiga uppgifter som berör honom rättas eller utplånas. Europol skall informera personen i fråga till vilket resultat begäran har lett. Om denne inte är nöjd med Europols svar eller om han inte har fått något svar inom tre månader, kan han vända sig till den gemensamma tillsynsmyndigheten.

Enligt *artikel 21* får uppgifterna i informationsregistret och analysregistren inte bevaras av Europol längre än vad som är nödvändigt för att Europol skall kunna utföra sina arbetsuppgifter. Uppgifter om misstänkta i analysregistren får bevaras i högst tre år. En ny tidsfrist börjar löpa då något inträffar som medför att nya uppgifter lagras om den berörda personen. Nödvändigheten av att bevara uppgifterna skall i fråga om misstänkta i analysregistren undersökas på nytt varje år och i fråga om andra uppgifter minst med tre års mellanrum.

Kontrollen av uppgifter som bevaras i informationssystemet och utplåningen av dem skall utföras av den enhet som har fört in uppgifterna. Kontrollen av de uppgifter som bevaras i analysregistren och utplåningen av dem skall utföras av Europol. Utplåning skall inte utföras, om det skadar den registrerades intressen. I sådana fall får uppgifterna fortsättningsvis endast utnyttjas med den registrerades medgivande.

Artikel 22 innehåller bestämmelser om bevarande och rättelse av uppgifter i akter. Om det visar sig att uppgifter som finns i en akt hos Europol inte längre är nödvändiga för att Europol skall kunna utföra sina arbetsuppgifter eller att de strider mot Europolkonventionen, skall uppgifterna förstöras. Uppgifter får dock inte förstöras om det finns skäl att anta att detta skulle skada intressena hos den person som akten gäller. I sådant fall skall anteckning göras om att akten inte får användas. Om det visar sig att uppgifter som finns i Europols akter är behäftade med fel, skall Europol rätta dem.

Var och en som berörs av en av Europols

akter har gentemot Europol rätt att begära att Europol vidtar rättelse eller förstör akten eller i akten gör en anteckning som förbjuder användningen av den. Europol skall informera personen i fråga till vilket resultat yrkandet har lett. Om denne inte är nöjd med Europols svar eller om han inte har fått något svar inom tre månader, kan han vända sig till den gemensamma tillsynsmyndigheten.

Artikel 23. Varje medlemsstat skall utse en oberoende nationell tillsynsmyndighet som i enlighet med den nationella rätten skall kontrollera behandlingen av information som hänförs till Europol i den ifrågavarande medlemsstaten samt hos dess nationella enhet och sambandsmännen. För detta ändamål skall tillsynsmyndigheten hos de nationella enheterna eller genom sambandsmännen ha tillgång till de uppgifter som medlemsstaten registrerat och som finns i informationsregistret och i indexregistret.

Var och en har rätt att begära att den nationella tillsynsmyndigheten säkerställer att behandlingen i medlemsstaten av uppgifter som berör honom i anslutning till Europol sker lagligt. Denna rättighet regleras av den nationella rätten i den medlemsstat vars nationella tillsynsmyndighet har rådfrågats. Nationell tillsynsmyndighet i Finland är dataombudsmannen. Avsikten är att en särskild bestämmelse om dataombudsmannens rätt att kontrollera register i anslutning till Europol skall tas in i 15 § lagen om polisens personregister.

Artikel 24 innehåller bestämmelser om upprättande av en gemensam, oberoende tillsynsmyndighet som övervakar behandlingen och överföringen av information inom Europol. Varje medlemsstat skall utse högst två företrädare för den nationella tillsynsmyndigheten till den gemensamma tillsynsmyndigheten. Varje delegation disponerar över en röst.

Den gemensamma tillsynsmyndighetens medlemmar skall vid fullgörandet av sina skyldigheter inte ta emot instruktioner från något annat organ. Europol skall lämna den gemensamma tillsynsmyndigheten de upplysningar som efterfrågas och när som helst ge den fri tillgång till sina lokaler.

Varje berörd person har rätt att begära att den gemensamma tillsynsmyndigheten försäkras sig om att behandlingen av uppgifter som gäller honom inom Europol har utförts på ett lagligt och korrekt sätt. Om den ge-

mensamma tillsynsmyndigheten konstaterar att det har förekommit brott mot bestämmelserna i Europokonventionen vid behandlingen av uppgifter, skall den vid behov påpeka detta för Europols direktör. Om saken inte rättas till, skall den gemensamma tillsynsmyndigheten hänvända sig till styrelsen.

Den gemensamma tillsynsmyndigheten skall regelbundet upprätta en aktivitetsrapport, som jämte styrelsens yttrande skall översändas till rådet. Det gemensamma tillsynsorganet beslutar närmare om de förfaranden det iakttar, vilka skall underställas rådet. Den gemensamma tillsynsmyndigheten skall inom sig skapa en kommitté, som skall pröva de överklaganden som avses i artiklarna 19, 20 och 22. De beslut som kommittén fattar i dessa frågor blir slutliga gentemot alla berörda parter.

Enligt artikel 25 skall Europol vidta tekniska och organisatoriska datasäkerhetsåtgärder i den mån kostnaderna för åtgärderna står i vettig proportion till de åsyftade målen. När det gäller databehandling inom Europol skall varje medlemsstat och Europol vidta åtgärder i anslutning till åtkomstskydd för utrustning, datamediaskydd, skydd för lagrade data, användarkontroll, behörighetskontroll, kommunikationskontroll, indataskontroll, kontroll av transport samt återställande av system efter störning, driftsäkerhet och autenticitet.

AVDELNING V: RÄTTSLIG STÄLLNING, ORGANISATION OCH FINANSIELLA BESTÄMMELSER

Artikel 26 gäller Europols rättskapacitet. Europol har en sådan rättslig ställning som normalt tillkommer en internationell organisation. Punkt 3 ger Europol behörighet att sluta s.k. värdlandsavtal med Nederländerna. Dessutom kan Europol sluta överenskommelser om sekretesskydd beträffande uppgifter som Europol överför till tredje parter samt överenskommelser som gäller uppgifter som Europol behöver för analysregistren, inom ramen för de regler som enhälligt beslutats av rådet.

I artikel 27 fastställs Europols organ. Dessa utgörs av styrelsen, direktören, styrekonomen och budgetkommittén.

Artikel 28 innehåller närmare bestämmelser om styrelsen. Styrelsen deltar i de uppgifter gällande Europols förvaltning och ledning som definieras närmare i artikeln. Sty-

relsen skall bestå av en företrädare för varje medlemsstat. Varje styrelsemedlem har en röst. Styrelseordförandeskapet skall utövas av företrädaren för den medlemsstat som utövar ordförandeskapet i EU. Kommissionens företrädare har rätt att närvara men inte rösträtt vid styrelsesammanträdena. Styrelsen skall enhälligt anta sin arbetsordning.

Artikel 29 gäller Europols direktör. Rådet skall efter att ha erhållit styrelsens yttrande utse direktören för Europol för en period av fyra år. Mandatet för den första direktören är dock enligt punkt 7 fem år. Perioden om fyra år kan förnyas en gång.

Direktören skall ansvara för verkställandet av Europols uppgifter och den löpande administrationen, och han ansvarar för utförandet av sina uppgifter inför styrelsen. Dessutom utses två biträdande direktörer för Europol. Direktören eller biträdande direktörerna kan entledigas genom beslut av rådet med två tredjedels majoritet. Yttrande om entledigandet skall begäras av styrelsen.

Artikel 30 innehåller bestämmelser om personalen. Europols personal skall sköta sina uppgifter självständigt, utan att begära eller motta instruktioner från någon regering, myndighet, organisation eller annan person utanför Europol. Denna bestämmelse påverkar inte de övriga bestämmelserna i konventionen eller rådets befogenheter att enligt bestämmelserna i avdelning VI i unionsfördraget fatta beslut som gäller Europol.

Direktören ansvarar för personaladministrationen inom Europol. Direktören skall anställa och entlediga tjänstemän. I valet av tjänstemän skall direktören beakta en rättvis sammansättning av medborgare från de olika medlemsstaterna och EU:s officiella språk i tillräcklig mån.

Artikel 31 innehåller bestämmelser om sekretessen i fråga om de uppgifter som Europol samlar in. Styrelsen bereder närmare bestämmelser om sekretess, som rådet godkänner enligt det förfarande som föreskrivs i avdelning VI i unionsfördraget. Enligt de preliminära principer som godkänts under Irlands ordförandeskapsperiod skall den som producerar uppgifter fastställa graden av offentlighet för handlingarna. På sekretessen i fråga om uppgifter som Finlands nationella enhet lämnar till Europol tillämpas således bestämmelserna i vårt lands gällande lagstiftning om handlingars offentlighet, särskilt bestämmelserna i 1 § 2 a- (1558/1994), 4

och 5 punkten förordningen innefattande vissa undantag i fråga om allmänna handlingars offentlighet (650/1951).

Medlemsstaterna är enligt punkt 2 skyldiga att på Europolns begäran utföra tillförlitlighetsundersökningar, när Europol anförtror vissa personer uppgifter som är känsliga från säkerhetssynpunkt. I Finland avger skyddspolisen sådana utlåtanden om tillförlitlighet. Fullgörandet av denna skyldighet förutsätter för Finlands del att lagen om polisens personregister ändras.

Artikel 32 gäller tystnadsplikt. Europolns personal samt de personer som företräder medlemsstaterna i organen är skyldiga att avhålla sig från att lämna ut sekretessbelagda eller konfidentiella uppgifter som gäller Europol till någon obehörig person eller till allmänheten. Tystnadsplikten kvarstår också efter att personen inte längre är anställd vid Europol eller företräder en medlemsstat i ett organ. I fråga om de finländska tjänstemän som vid utförandet av sina arbetsuppgifter är i kontakt med Europol kan den tystnadsplikt som behövs grundas på de i Finland gällande bestämmelserna om handlingars offentlighet och det straffhot enligt 40 kap. 5 § strafflagen som hänför sig till dessa bestämmelser. Beträffande tystnadsplikten för andra personer än tjänstemän kan bestämmelsen om sekretessbrott i 38 kap. 1 § strafflagen tillämpas.

Bestämmelsen hör till området för lagstiftningen, och den utgör en grund för att konventionen i Finland skall sättas i kraft genom lag. Motsvarande förfaringssätt har tillämpats vid genomförandet av den tystnadsplikt om vilken föreskrivs i artikel 194 i Fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen Euratom. Denna bestämmelse hör till området för lagstiftning med stöd av den allmänna bestämmelsen i 1 § lagen om godkännande av vissa bestämmelser i fördraget om Finlands anslutning till Europeiska unionen (1540/1994).

Vid den beredning som syftar till ett godkännande av konventionen har det ansetts att bestämmelsen om skyldighet att avhålla sig från yttranden (eng. "expression of opinion") i punkt 1 eventuellt kan vara problematisk med tanke på yttrandefriheten. Bestämmelsen lämnar dock rum för tolkning, och den

kan tolkas så, att den inte strider mot den yttrandefrihet som tryggats genom internationella avtal som är bindande för Finland och i 10 § regeringsformen. Regeringen anser att man vid tolkningen av bestämmelsen i konventionen skall följa en linje som överensstämmer med de grundläggande rättigheternas anda. För brott mot skyldigheten följer enligt konventionen inte heller något straffansvar.

Artikel 33 innehåller bestämmelser om språk. Rapporter och andra dokument och handlingar som framläggs för styrelsen skall utarbetas på de officiella språken i Europeiska unionen. Dessa språk, inklusive finska och svenska, är också styrelsens arbetsspråk. Översättningarna skall utföras av översättningscentret för Europeiska unionens institutioner.

Artikel 34 gäller information om Europol till Europaparlamentet. Parlamentet skall årligen tillställas en rapport om Europolns verksamhet, och ändringar i konventionen skall göras i samråd med parlamentet.

Artikel 35 innehåller bestämmelser om budget. För Europol skall årligen utarbetas en budget och dessutom en femårig finansiell plan. Medlemsstaterna betalar kostnaderna för Europol i form av en andel av bruttonationalinkomsten. Bruttonationalinkomsten definieras enligt rådets direktiv 89/130/EEG.

Rådet skall fastställa Europolns budget före utgången av juni det år som föregår budgetåret. Styrelsen skall åter anta den femåriga finansiella planen. Budgetkommittén, som består av en företrädare för varje medlemsstat, skall förbereda överläggningarna på det budgetära och finansiella området. Direktören skall verkställa budgeten i enlighet med vad som bestäms i budgetförordningen.

Artikel 36 innehåller bestämmelser om revision av räkenskaper. Revisionen av räkenskaperna utförs av en kontrollkommitté bestående av tre ledamöter, som utses av Europeiska gemenskapernas revisionsrätt. Kontrollkommittén skall lägga fram en revisionsrapport för rådet, som på basis av den beslutar om ansvarsfrihet för direktören.

Artikel 37 innehåller bestämmelser om säte, dvs. ett så kallat värdlandsavtal. Europol skall ha sitt säte i Haag, varför ett värdlandsavtal skall ingås mellan Nederländerna och Europol.

AVDELNING VI: ANSVAR OCH RÄTTSLIGT SKYDD

Artikel 38 gäller ansvar för olaglig eller felaktig behandling av uppgifter. Medlemsstaternas ansvar för skador som uppstått inom deras territorier på grund av felaktigheter i uppgifter som lagrats eller behandlats av Europol bestäms enligt den nationella rätten. Om det att en uppgift är behäftad med fel är ett resultat av överföringen eller av felaktig tillämpning av konventionen i en medlemsstat, eller av felaktig lagring eller behandling av Europol, är medlemsstaten i fråga och/eller Europol skyldiga att till den medlemsstat som har betalat ut skadestånd återbetala vad som har utbetalats. Styrelsen avgör enligt punkt 3 med två tredjedels majoritet tvister mellan denna medlemsstat och Europol eller en annan medlemsstat om principen eller beloppet för denna återbetalning.

Artikel 39 gäller annat ansvar. Europols avtalsrättsliga ansvar skall regleras av den lagstiftning som är tillämplig på avtalet i fråga. Beträffande utomobligatoriskt (utomkontraktuellt) ansvar sägs i artikeln att Europol skall ersätta de skador som orsakats av dess organ, biträdande direktörer eller tjänstemän under tjänsteutövning, i den mån skadorna har vållats av dem. Att detta ansvar åberopas inverkar inte på den skadelidandes rätt att åberopa medlemsstaternas bestämmelser om skadeersättning. Den skadelidande har rätt att kräva att Europol avstår från en skadebringande åtgärd eller upphäver den.

De domstolar som är behöriga att pröva frågor som gäller Europols ersättningsskyldighet utses på basis av bestämmelserna i Brysselkonventionen, som ingåtts 1968 av medlemsstaterna. Bestämmelserna om offentliga samfunds skadeståndsansvar i artiklarna 38 och 39 i konventionen avviker inte från principerna i skadeståndslagstiftningen i Finland.

Artikel 40 innehåller bestämmelser om tvistelösning. Medlemsstaterna skall sträva efter att lösa alla tvister som gäller tolkningen eller tillämpningen av konventionen enligt det förfarande som föreskrivs i avdelning VI i unionsfördraget, dvs. i praktiken förhandlingsvägen. Enligt punkt 2 skall medlemsstaterna komma överens om villkoren för hur tvisten i fråga skall lösas, om

någon lösning inte har nåtts efter en frist på sex månader. Med undantag av Förenade kungariket har medlemsstaterna, inklusive Finland, i anslutning till denna artikel avgett en deklaration enligt vilken alla de tvister som avses i artikeln hänskjuts till Europeiska gemenskapernas domstol. Till artikeln hänförs sig ett protokoll om domstolens behörighet att meddela förhandsavgöranden, för vilken redogörs nedan.

Enligt *artikel 41* skall Europol, medlemmarna i organen och tjänstemännen åtnjuta de privilegier och den immunitet som är nödvändiga, i enlighet med ett särskilt protokoll. Protokollet i fråga undertecknades i maj 1997. Protokollet om privilegier och immunitet skall antas av medlemsstaterna i enlighet med deras konstitutionella bestämmelser. I Finland godkänns protokollet som en internationell överenskommelse i den ordning som statsförfattningen förutsätter.

AVDELNING VII: SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 42 gäller förbindelser med tredje land och internationella organisationer. Europol kan för utförandet av sina arbetsuppgifter upprätthålla samarbetskontakter med tredje länder och andra internationella organisationer. Styrelsen skall enhälligt anta regler för förbindelserna med organ inom Europeiska unionen samt med organ som inrättats genom överenskommelser mellan medlemsstaterna. Rådet kan, efter yttrande från styrelsen, besluta om samarbete med tredje länder och internationella organisationer utanför EU. I de internationella förbindelserna kan avvikelser dock inte göras från konventionens bestämmelser gällande skydd för uppgifter, beträffande vilket bestämmelserna i konventionen alltid skall tillämpas.

Artiklarna 43-47 innehåller sedvanliga bestämmelser om ändring av konventionen, ikraftträdande, nya medlemsstaters anslutning till konventionen samt depositarie. Enligt artikel 43 i konventionen kan bilagan, som gäller andra allvarliga former av internationell brottslighet som Europol kan behandla, genom enhälligt beslut av rådet tilläggas, ändras eller kompletteras enligt det förfarande som föreskrivs i avdelning VI i unionsfördraget. Genom detta förfarande kan också nya definitioner rörande dessa former av brottslighet införas.

Enligt artikel 44 kan konventionen inte göras till föremål för någon reservation. Enligt artikel 45 skall konventionen träda i kraft den första dagen i den månad som följer efter utgången av en period om tre månader efter att alla medlemsstaterna i Europeiska unionen har godkänt den.

Enligt artikel 45.4 inleder Europol sin verksamhet efter att de bestämmelser, protokoll och avtal gällande sambandsmännens ställning, analysregistren, arbetsordningen för den gemensamma tillsynsmyndigheten, tjänsteföreskrifterna, skyddet för uppgifter som insamlats enligt konventionen, budgetförordningen, sätet samt privilegierna och immuniteten för Europol och dess anställda har trätt i kraft.

1.2. Protokollet om Europeiska gemenskapernas domstols behörighet

Enligt *artikel 1* i protokollet skall Europeiska gemenskapernas domstol vara behörig att på de villkor som fastställs i protokollet meddela förhandsavgöranden om tolkningen av Europokonventionen.

Enligt *artikel 2.1* kan medlemsstaterna godkänna Europeiska gemenskapernas domstols behörighet att meddela förhandsavgöranden. Medlemsstaterna behöver således, om de så önskar, inte ge domstolen dylik behörighet. De medlemsstater som beslutar att ge domstolen ovan nämnd behörighet, kan enligt punkt 2 bestämma vilka domstolar i medlemsstaten i fråga som har rätt att begära förhandsavgörande. Genom att avge en sådan förklaring som avses i artikel 2.2 punkt a kan medlemsstaterna ge endast de domstolar i respektive stat mot vars avgöranden det inte finns något rättsmedel rätt att hos domstolen begära förhandsavgöranden angående tolkningen av Europokonventionen. Om medlemsstaten avger en förklaring enligt artikel 2.2 punkt b gäller rätten att begära förhandsavgörande alla domstolar i medlemsstaten.

Det förfarande gällande förhandsavgöranden som avses i artikel 2 i protokollet avviker från förfarandet enligt artikel 177 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen på så sätt att inbegärandet av förhandsavgöranden av EG-domstolen angående tolkningen av Europokonventionen alltid är frivilligt. Enligt artikel 177 tredje

stycket i EG-fördraget är de högsta domstolarna i medlemsstaterna, dvs. de domstolar mot vars avgöranden det inte finns något rättsmedel enligt nationell lagstiftning, skyldiga att begära förhandsavgörande av EG-domstolen. Enligt artikel L punkt b i unionsfördraget skall bestämmelserna om EG-domstolens behörighet i EG-fördraget tillämpas i enlighet med artikel K 3.2 c tredje stycket, om domstolen ges behörighet att tolka konventioner som upprättats inom ramen för samarbetet i rättsliga och inrikes frågor. Denna bestämmelse innebär med tanke på Europolprotokollet framför allt att de förhandsavgöranden som EG-domstolen meddelar angående tolkningen av normerna i Europokonventionen är bindande för domstolarna i medlemsstaterna.

Av medlemsstaterna har Frankrike och Irland avgett en förklaring enligt punkt a vid undertecknandet av protokollet. Belgien, Finland, Grekland, Italien, Luxemburg, Nederländerna, Portugal, Sverige, Tyskland och Österrike har avgett en förklaring enligt punkt b. Danmark och Spanien har meddelat att de avger sina förklaringar vid godkännandet.

Alla finländska domstolar kan således begära förhandsavgörande av EG-domstolen i ett ärende som uppkommit vid domstolen och som gäller tolkning av Europokonventionen. Godkännandet av förfarandet med förhandsavgöranden hör till området för lagstiftningen och förutsätter således riksdagens samtycke.

Enligt *artikel 3* skall Europeiska gemenskapernas domstols stadga och rättegångsregler iakttas vid tillämpningen av protokollet. Enligt punkt 2 skall varje medlemsstat ha rätt att till EG-domstolen inkomma med inlagor och skriftliga yttranden i ärenden som anhängiggjorts vid domstolen.

Artiklarna 4 - 8 innehåller sedvanliga bestämmelser om antagande av samt ikraftträdande av, anslutning till och ändring av protokollet. Protokollet träder i kraft 90 dagar efter att alla medlemsstaterna har meddelat att de har antagit det, dock tidigast samtidigt som Europokonventionen.

1.3. Tullagen

Enligt artikel 4 i Europokonventionen styrs förhållandet mellan de behöriga myndigheterna av den nationella rätten. I 26 §

tullagen bestäms om utlämnande av uppgifter som tullmyndigheten har i sin besittning till övriga myndigheter. I lagens 27 § föreskrivs om utlämnande av uppgifter till utlandet. Eftersom det enligt konventionen är den nationella enheten (centralkriminalpolisen) som skall lämna de uppgifter som finns i den behöriga myndighetens besittning till Europol, är det inte tullmyndigheten som lämnar ut uppgifterna till utlandet. I 26 § bör således föreskrivas om utlämnandet av uppgifter för överföring till Europol. Paragrafen tillåter utlämnande av uppgifter till polisen för förekommande och undersökning av brott. Till polisen kan uppgifter inte lämnas i det uttryckliga syftet att de skall vidareöverlätas. Därför föreslås 26 § 2 mom. tullagen bli ändrat så, att de uppgifter som avses i momentet i enlighet med Europolkonventionen kan lämnas även till centralkriminalpolisen för vidareöverföring till Europol. Tullmyndigheten kan i detta syfte endast lämna ut sådana uppgifter som omfattas av Europolkonventionen.

2. Ikraftträdande

Konventionen träder i kraft den första dagen i den månad som följer efter utgången av en period om tre månader efter att alla medlemsstaterna har underrättat depositarien om att de har antagit den. Förenade kungariket är tills vidare den enda av EU:s medlemsstater som har antagit konventionen, vilket skedde den 10 december 1996. Enligt ett uttalande av Europeiska rådet som godkändes vid mötet i Dublin i december 1996 försöker alla medlemsstaterna anta konventionen under 1997. Lagarna föreslås träda i kraft vid en tidpunkt som bestäms genom förordning. Ikraftträdandet skulle ske samtidigt som konventionen sätts i kraft i Finland.

3. Behovet av riksdagens samtycke

Konventionen innehåller en del sådana bestämmelser som inverkar väsentligt på individens rättsliga ställning och som enligt den gängse uppfattningen i Finland skall genomföras på lagnivå. Vissa bestämmelser i konventionen avviker från bestämmelserna i personregisterlagen och lagen om polisens personregister, och därför föreslås lagen om polisens personregister, till de delar som

anges i detaljmotiveringen ovan, bli ändrad genom en särskild proposition.

Det fullföljdsförfarande i anslutning till kontrollen av personuppgifter i Europols informationsregister som nämns i artikel 19.7 i konventionen innebär en avvikelse från det förfarande som normalt iakttas enligt 35 och 38 § personregisterlagen. Genomförandet av tystnadsplikten enligt artikel 32 i konventionen hör också till området för lagstiftningen. Medlemsavgifterna till Europol medför också fortlöpande utgifter för staten.

Till området för lagstiftningen hör likaså bestämmelsen i artikel 2 i protokollet om Europeiska gemenskapernas domstols behörighet samt den förklaring som Finland har avgett med stöd av artikeln och enligt vilken domstolarna i Finland kan begära EG-domstolens förhandsavgörande i frågor som gäller tolkningen av konventionen.

Eftersom inbegärandet av förhandsavgörande enligt protokollet är frivilligt och beroende av domstolarnas fria prövning i de enskilda fallen, anser regeringen att godkännandet av bestämmelsen inte kräver att den s.k. inskränkta grundlagsordningen enligt 69 § 1 mom. riksdagsordningen iakttas.

Eftersom frågan om hur förfarandet med frivilligt förhandsavgörande inverkar på de domstolarnas oavhängighet som avses i 2 § 4 mom. regeringsformen dock vid godkännandet av protokollet med tanke på lagstiftningsordningen för första gången blir aktuell i ett konkret fall (jfr. GrUU 15/1992 rd), föreslår regeringen att av riksdagens grundlagsutskott skall begäras utlåtande om lagstiftningsordningen i fråga om den föreslagna lagen.

Med stöd av det ovan anförda och i enlighet med 33 § regeringsformen föreslås att Riksdagen godkänner de bestämmelser som kräver Riksdagens samtycke i den konvention av den 26 juli 1995 som utarbetats på grundval av artikel K.3 i Fördraget om Europeiska unionen om upprättandet av en europeisk polisbyrå samt i protokollet av den 24 juli 1996 om förhandsavgörande av Europeiska gemenskapernas domstol angående tolkningen av konventionen om upprättandet av en europeisk polisbyrå.

Eftersom konventionen och protokollet innehåller bestämmelser som hör till lagstiftningsområde föreläggs Riksdagen också följande lagförslag:

1.

L a g

om godkännande av vissa bestämmelser i konventionen om upprättandet av en europeisk polisbyrå samt i det protokoll om Europeiska gemenskapernas domstols behörighet som ansluter sig till den

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §

Bestämmelserna i den i Bryssel den 26 juli 1995 ingångna konvention som utarbetats på grundval av artikel K.3 i Fördraget om Europeiska unionen om upprättandet av en europeisk polisbyrå (Europolkonventionen) samt i det i Bryssel den 24 juli 1996 uppgjorda protokollet om förhandsavgörande av Europeiska gemenskapernas domstol

angående tolkningen av Europolkonventionen är, för så vitt de hör till området för lagstiftningen, i kraft så som därom har överenskommits.

2 §

Denna lag träder i kraft vid en tidpunkt som bestäms genom förordning.

2.

Lag**om ändring av 26 § tullagen**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i tullagen av den 29 december 1994 (1466/1994) 26 § 2 mom. som följer:

26 §

Uppgifterna i bevakningsdataregistret får dock lämnas endast till polis och gränsbevakningsmyndighet för förekommande och undersökning av brott. Sådana uppgifter liksom även de uppgifter som avses i 1 mom. får lämnas till centralkriminalpolisen även

för vidareöverlåtelse till den europeiska polisbyrån i enlighet med konventionen om upprättandet av en europeisk polisbyrå (FördrS /19).

Denna lag träder i kraft vid en tidpunkt som bestäms genom förordning.

Helsingfors den 3 oktober 1997

Republikens President

MARTTI AHTISAARI

Minister Jan-Erik Enestam

2.

Lag

om ändring av 26 § tullagen

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i tullagen av den 29 december 1994 (1466/1994) 26 § 2 mom. som följer:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

26 §

Uppgifterna i bevakningsdataregistret får dock lämnas endast till polis och gränsbevakningsmyndighet för förekommande och undersökning av brott.

Uppgifterna i bevakningsdataregistret får dock lämnas endast till polis och gränsbevakningsmyndighet för förekommande och undersökning av brott. *Sådana uppgifter liksom även de uppgifter som avses i 1 mom. får lämnas till centralkriminalpolisen även för vidareöverlåtelse till den europeiska polisbyrån i enlighet med konventionen om upprättandet av en europeisk polisbyrå (FördrS /1997).*

Denna lag träder i kraft vid en tidpunkt
som bestäms genom förordning.

**KONVENTION
SOM UTARBETATS PÅ GRUNDVAL AV ARTIKEL K.3 I FÖRDRAGET OM
EUROPEISKA UNIONEN OM UPPRÄTTANDET AV EN EUROPEISK
POLISBYRÅ (EUROPOLKONVENTIONEN)**

DE HÖGA FÖRDRAGSSLUTANDE PARTERNA till denna konvention, medlemsstater i Europeiska unionen,

SOM HÄNVISAR till rådets akt av den 26 juli 1995,

SOM ÄR MEDVETNA OM de överhängande problem som följer av terrorism, olaglig narkotikahandel och andra allvarliga former av internationell brottslighet,

SOM BEAKTAR att framsteg måste göras för att stärka solidariteten och samarbetet mellan Europeiska unionens medlemsstater, särskilt genom att förbättra det polisiära samarbetet mellan medlemsstaterna,

SOM BEAKTAR att dessa framsteg måste möjliggöra en ytterligare förbättring av skyddet av allmän säkerhet och allmän ordning,

SOM BEAKTAR att upprättandet av en europeisk polisbyrå (Europol) beslutades inom ramen för Fördraget om Europeiska unionen den 7 februari 1992,

SOM BEAKTAR Europeiska rådets beslut av den 29 oktober 1993, vilket förlägger Europol i Nederländerna, med säte i Haag,

SOM PÅMINNER OM den gemensamma målsättningen att förbättra polissamarbetet rörande terrorism, olaglig narkotikahandel och andra allvarliga former av internationell brottslighet genom ett permanent, säkert och intensivt informationsutbyte mellan Europol och de nationella enheterna i medlemsstaterna,

SOM UNDERFÖRSTÅR att de samarbetsformer som föreskrivs i denna konvention inte får påverka andra bilaterala eller multilaterala samarbetsformer,

SOM ÄR ÖVERTYGGADE OM att skyddet av individens rättigheter, särskilt skyddet av personuppgifter, måste uppmärksammas speciellt, även inom polissamarbetet,

SOM BEAKTAR att Europols aktiviteter såsom de beskrivs i denna konvention kan utövas utan att det påverkar Europeiska gemenskapernas behörighet och att Europol och Europeiska gemenskaperna, inom ramen

för Europeiska unionen, har ett gemensamt intresse av att upprätta samarbetsformer som gör det möjligt för var och en av dem att utföra sina respektive uppgifter så effektivt som möjligt,

HAR ENATS OM FÖLJANDE.

AVDELNING I

**UPPRÄTTANDE OCH
ARBETSUPPGIFTER**

Artikel 1

Upprättande

1. Medlemsstaterna i Europeiska unionen, nedan kallade "medlemsstaterna" upprättar genom denna konvention en europeisk polisbyrå, nedan kallad "Europol".

2. Europol är i varje medlemsstat knuten till en särskild nationell enhet som har upprättats eller utsetts i enlighet med artikel 4.

Artikel 2

Målsättning

1. Europol har som målsättning att, inom ramen för samarbetet mellan medlemsstaterna och i enlighet med artikel K.1.9 i Fördraget om Europeiska unionen, förbättra effektiviteten hos behöriga myndigheter i medlemsstaterna och deras samarbete vad gäller förebyggandet av och kampen mot terrorism, den olagliga narkotikahandeln och andra allvarliga former av internationell brottslighet, i den mån de faktiska omständigheterna visar på förekomsten av en brottslig organisation eller struktur och när två eller flera medlemsstater påverkas av dessa former av brottslighet på ett sådant sätt att en gemensam åtgärd från medlemsstaterna är nödvändig, med hänsyn till brottens omfattning, svårighetsgrad och konsekvenser.

2. För att gradvis kunna förverkliga den målsättning som anges i punkt 1, skall Europol inledningsvis förebygga och bekämpa den olagliga narkotikahandeln, samt den olagliga handeln med nukleära och radioaktiva ämnen, de illegala nätverken för invandring, människohandeln och handeln med stulna fordon.

Europol skall även, senast två år efter denna konventions ikraftträdande, behandla brott som begåtts eller misstänks bli begångna i samband med terroristaktiviteter och som riktar sig mot liv, hälsa, personlig frihet och egendom. Rådet kan enhälligt, enligt det förfarande som föreskrivs i avdelning VI i Fördraget om Europeiska unionen, besluta att ge Europol i uppgift att behandla dessa terroristaktiviteter innan tidsfristen har gått ut.

Rådet kan enhälligt, enligt det förfarande som föreskrivs i avdelning VI i Fördraget om Europeiska unionen, besluta att ge Europol i uppgift att arbeta med andra former av brottslighet bland dem som räknas upp i bilagan till denna konvention eller särskilda former av denna typ av brottslighet. Innan beslutet fattas skall rådet ge styrelsen i uppdrag att förbereda beslutet, och särskilt uppmärksamma hur det påverkar Europols budget och personal.

3. Europols behörighet när det gäller en viss typ av brottslighet eller särskilda former av en typ av brottslighet innefattar samtligt:

1) Penningtvätt som har samband med dessa typer av brottslighet eller deras särskilda former.

2) Brott som hör samman med sådan brottslighet.

Följande brott anses höra samman med sådan brottslighet och skall beaktas i enlighet med vad som föreskrivs i artiklarna 8 och 10:

- brott som begås för att anskaffa medel till att begå sådana gärningar som omfattas av Europols behörighet,

- brott som begås för att underlätta eller utföra sådana gärningar som omfattas av Europols behörighet,

- brott som begås i syfte att undgå lagföring och straff för gärningar som omfattas av Europols behörighet.

4. I denna konvention avses med behöriga myndigheter alla offentliga organ i medlemsstaterna, i den utsträckning de enligt den nationella lagstiftningen är behöriga att

förebygga och bekämpa brottslighet.

5. Den olagliga narkotikahandel som åsytas i punkt 1 och 2 utgörs av de brott som är uppräknade i artikel 3.1 i Förenta nationernas konvention av den 20 december 1988 om den olagliga narkotikahandeln och psykotropa ämnen, samt i de bestämmelser som ändrar eller ersätter denna konvention.

Artikel 3

Arbetsuppgifter

1. Inom ramen för den målsättning som anges i artikel 2.1, skall Europol i första hand ha följande arbetsuppgifter:

1) underlätta informationsutbytet mellan medlemsstaterna,

2) inhämta, sammanställa och analysera information och underrättelser,

3) med hjälp av de nationella enheter som anges i artikel 4, utan dröjsmål till behöriga myndigheter i medlemsstaterna överlämna den information som berör dem och omedelbart underrätta dem om de samband som konstaterats mellan brottsliga gärningar,

4) underlätta utredningar i medlemsstaterna genom att till de nationella enheterna översända alla uppgifter som i det avseendet är relevanta,

5) ansvara för databaser som innehåller uppgifter i enlighet med artiklarna 8, 10, och 11.

2. I syfte att förbättra samarbetet mellan och effektiviteten hos behöriga myndigheter i medlemsstaterna med hjälp av de nationella enheterna för att kunna uppnå de mål som anges i artikel 2.1 skall Europol dessutom ha följande ytterligare arbetsuppgifter:

1) fördjupa de specialkunskaper som används vid de utredningar som utförs av behöriga myndigheter i medlemsstaterna och ge råd om utredningarna,

2) ge strategiska underrättelser för att underlätta och främja en effektiv och rationell användning av disponibla resurser på nationell nivå för operativa aktiviteter,

3) utarbeta allmänna lägesrapporter.

3. Inom ramen för den målsättning som anges i artikel 2.1, kan Europol dessutom, med hjälp av den personal och de budgetresurser som den har tillgång till och med de begränsningar som styrelsen fastställer, bistå medlemsstaterna med råd och forskning på följande områden:

1) utbildning av medarbetare hos behöriga

myndigheter,

2) organisation och utrustning av dessa myndigheter,

3) brottsförebyggande metoder,

4) tekniska och vetenskapliga polismetoder och utredningsmetoder.

Artikel 4

Nationella enheter

1. Varje medlemsstat skall upprätta eller utse en nationell enhet med ansvar för att utföra de uppgifter som anges i denna artikel.

2. Den nationella enheten är det enda sambandsorganet mellan Europol och de nationella behöriga myndigheterna. Förhållandet mellan den nationella enheten och de behöriga myndigheterna styrs av den nationella rätten, särskilt av dess konstitutionella bestämmelser.

3. Medlemsstaterna skall vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa att den nationella enheten kan utföra sina uppgifter och särskilt att denna enhet har tillgång till lämplig nationell information.

4. De nationella enheternas uppdrag är att

1) på eget initiativ förse Europol med den information och de underrättelser som är nödvändiga för att Europol skall kunna fullgöra sina arbetsuppgifter,

2) tillgodose Europols önskemål om information, underrättelser och råd,

3) uppdatera information och underrättelser,

4) med iakttagande av nationell rätt utnyttja och lämna ut information och underrättelser till nytta för behöriga myndigheter,

5) tillställa Europol begäran om råd, information, underrättelser och analyser,

6) till Europol överföra uppgifter för lagring i databaserna,

7) övervaka att varje utbyte av uppgifter mellan Europol och dem själva sker enligt lag.

5. Utan att det påverkar medlemsstaternas skyldigheter, såsom de framgår av artikel K.2.2 i Fördraget om Europeiska unionen, är en nationell enhet inte skyldig att i ett konkret fall överföra den information och de underrättelser som anges i punkterna 4.1, 4.2 och 4.6 samt i artikel 8 och 10, om överföringen

1) skadar väsentliga nationella säkerhetsintressen, eller

2) äventyrar resultatet av en pågående utredning eller en persons säkerhet, eller

3) rör uppgifter från myndigheter eller upplysningar om särskilda underrättelseaktiviteter inom området för statens säkerhet.

6. De kostnader som de nationella enheterna har för sambandet med Europol skall bäras av medlemsstaterna och kan, med undantag för anslutningskostnader, inte debiteras Europol.

7. Cheferna för de nationella enheterna skall sammanträda för att bistå Europol med råd om så behövs.

Artikel 5

Sambandsmän

1. Varje nationell enhet skall till Europol sända minst en sambandsman. Antalet sambandsmän som medlemsstaterna kan sända till Europol skall styrelsen avgöra genom enhälligt beslut. Detta beslut kan när som helst ändras genom ett enhälligt styrelsebeslut. Med reservation för de särskilda bestämmelserna i denna konvention, är dessa tjänstemän underkastade den nationella rätten i sitt hemland.

2. Sambandsmännen skall ha i uppdrag från sin nationella enhet att representera dess intressen inom Europol, i enlighet med hemlandets nationella rätt och med iakttagande av de tillämpliga verksamhetsreglerna för Europol.

3. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 4.4 och 4.5 bidrar sambandsmännen, inom ramen för den målsättning som anges i artikel 2.1, till utbytet av information mellan sina respektive nationella enheter och Europol, särskilt genom att

1) överföra information som kommer från respektive nationell enhet till Europol,

2) översända upplysningar som kommer från Europol till respektive nationell enhet, och

3) samarbeta med Europols tjänstemän genom att överföra information till dem och ge dem råd om hur uppgifter om respektive medlemsstat skall analyseras.

4. Samtidigt skall sambandsmännen, i enlighet med nationell rätt och inom ramen för den målsättning som anges i artikel 2.1, bidra till utbytet av information som kommer från de nationella enheterna och samordning av åtgärder till följd av detta.

5. I den utsträckning det är nödvändigt för

att fullgöra de uppgifter som avses i punkt 3, har sambandsmännen rätt att använda de olika registren enligt tillämpliga bestämmelser som preciserats i relevanta artiklar.

6. Artikel 25 gäller i tillämpliga delar även sambandsmännens verksamhet.

7. Utan att det påverkar tillämpningen av andra bestämmelser i denna konvention skall sambandsmännens rättigheter och skyldigheter gentemot Europol fastställas genom ett enhälligt styrelsebeslut.

8. Sambandsmännen skall åtnjuta de privilegier och den immunitet som är nödvändiga för att utföra sina uppgifter i enlighet med bestämmelserna i artikel 41.2.

9. De lokaler som är nödvändiga för sambandsmännens verksamhet skall kostnadsfritt ställas till medlemsstaternas förfogande av Europol i Europols byggnad. Alla andra kostnader för sambandsmännens utsändande och deras utrustning skall bäras av respektive medlemsstat, om inte styrelsen, i samband med fastställandet av Europols budget, enhälligt rekommenderar att undantag görs i ett särskilt fall.

Artikel 6

Datoriserat informationssystem för insamlade uppgifter

1. Europol skall handha ett informationssystem som består av följande delar:

1) det informationsregister som avses i artikel 7 med begränsat och tydligt angivet innehåll, som tillåter snabb sökning av de uppgifter som finns hos medlemsstaterna och hos Europol,

2) de arbetsregister av olika varaktighet som avses i artikel 10, inrättade för analysändamål, och som innehåller detaljerad information, och

3) det indexregister som innehåller delar som kommer från de analysregister vilka anges i punkt 2, enligt vad som föreskrivs i artikel 11.

2. Informationssystemet som upprättats av Europol får inte i något fall samköras med andra system för automatiserad databehandling, med undantag för de nationella enheternas system för automatiserad databehandling.

AVDELNING II

INFORMATIONSDATABASEN

Artikel 7

Upprättande av ett informationsregister

1. För att utföra sina uppgifter skall Europol upprätta och handha ett datoriserat informationsregister. Informationsregistret, i vilket uppgifter registreras direkt av medlemsstaterna som företräds av de nationella enheterna och sambandsmännen, med iakttagande av nationella förfaranden samt av Europol vad gäller de uppgifter som tillhandahålls av tredje land och utomstående instanser och de uppgifter som följer av analyser, skall vara direkt åtkomligt för läsning för de nationella enheterna, sambandsmännen, direktören, biträdande direktörerna och behöriga Europoltjänstemän.

De nationella enheternas direkta tillgång till informationsregistret för de personer som avses i artikel 8.1.2 skall begränsas till att gälla endast de identifierande uppgifter som föreskrivs i artikel 8.2. På begäran och för en särskild undersökning skall samtliga uppgifter göras tillgängliga för dem genom sambandsmännen.

2. Europol skall

1) vara behörigt att säkerställa att bestämmelserna om samarbete och informationsregistrets handhavande följs, och

2) ansvara för att informationsregistret fungerar väl från teknisk synpunkt och användarsynpunkt. Europol skall särskilt vidta alla nödvändiga arrangemang för att garantera att de åtgärder som föreskrivs i artiklarna 21 och 25 angående informationsregistret genomförs korrekt.

3) I medlemsstaterna är det den nationella enheten som ansvarar för förbindelserna med informationsregistret. Den är behörig särskilt vad gäller de säkerhetsåtgärder som avses i artikel 25 - vilka är tillämpliga på sådan datorutrustning som används på den berörda medlemsstatens territorium -, vad gäller den kontroll som avses i artikel 21 samt, i den mån den berörda medlemsstatens lagar och andra författningar samt förfaranden så fordrar, vad gäller en riktig tillämpning av denna konvention på varje annat område.

Artikel 8

Informationsregistrets innehåll

1. Enbart de uppgifter som är nödvändiga för att Europol skall kunna utföra sina arbetsuppgifter, med undantag av de uppgifter som rör brott som hör samman med sådan brottslighet enligt artikel 2.3.2, får lagras, ändras och användas i informationsregistret. De uppgifter som införs skall gälla

1) personer som, i förhållande till den berörda medlemsstatens nationella lagstiftning, misstänks för att ha begått eller varit delaktiga i ett brott inom Europols behörighet i enlighet med artikel 2, eller som har dömts för ett sådant brott, eller

2) personer för vilka vissa graverande omständigheter i förhållande till nationell lagstiftning ger anledning anta att de kommer att begå brott inom Europols behörighet i enlighet med artikel 2.

2. De personuppgifter som avses i punkt 1 får enbart innehålla följande upplysningar:

1) efternamn, efternamnet vid födelsen, förnamn och i förekommande fall tilltalsnamn eller antagna namn,

2) födelsedatum och -ort,

3) medborgarskap,

4) kön,

5) vid behov, andra kännetecken som möjliggör identifiering, särskilt speciella objektiva och bestående fysiska kännetecken.

3. Förutom de uppgifter som avses i punkt 2 och omnämnandet av Europol eller den nationella enhet som registrerat uppgifterna, får nedanstående upplysningar om de personer som avses i punkt 1 lagras, ändras och användas i informationsregistret:

1) brott och gärningsbeskrivning, inbegripet tid och plats,

2) de medel som använts eller misstänks kunna användas,

3) de berörda enheterna och deras aktbe-teckningar,

4) misstanke om tillhörighet till en kriminell organisation,

5) fällande domar, i den mån de rör brott inom Europols behörighet enligt artikel 2. Dessa uppgifter kan registreras även om de ännu inte hänvisar till personer. I den mån Europol själv registrerar sådana uppgifter, skall den förutom aktbeteckningen ange om uppgifterna överförts av tredje part eller här-rör från egna analyser.

4. Den ytterligare information som rör de kategorier av personer som avses i punkt 1 och som finns hos Europol och hos de nationella enheterna, kan på begäran överlämnas till varje nationell enhet och till Europol. Vad gäller de nationella enheterna sker detta enligt deras nationella lagstiftning.

I de fall där denna ytterligare information rör ett eller flera brott som hör samman med sådan brottslighet, enligt definitionen i artikel 2.3 andra stycket, skall den uppgift som lagrats i informationsregistret förse med en upplysning för att utvisa förekomsten av brott som hör samman, för att ge de nationella enheterna och Europol möjlighet att utbyta information om sådana brott.

5. Om det förfarande som inlett gentemot den som berörs läggs ned, eller om denne frikänns, skall uppgifterna som berörs av beslutet utplånas.

Artikel 9

Rätt till tillgång till informationsregistret

1. Rätten att direkt registrera eller söka efter uppgifter i informationsregistret skall förbehållas de nationella enheterna, sambandsmännen och direktören, de biträdande direktörerna samt de av Europols tjänstemän som vederbörligen har fått befogenhet. Att söka uppgifter är tillåtet i den mån det är nödvändigt för att utföra en närmare angiven uppgift och skall genomföras med hänsyn tagen till lagar, och andra författningar samt till förfaranden hos den enhet som genomför den, om inte annat följer av kompletterande bestämmelser i denna konvention.

2. Endast den enhet som har registrerat uppgifter är berättigad att ändra, rätta eller utplåna dem. Om en enhet har anledning att tro att uppgifter som avses i artikel 8.2 är felaktiga, eller om den önskar komplettera dem, skall den omedelbart underrätta den enhet som har infört dem, vilken är skyldig att omedelbart undersöka detta meddelande och, om det är befogat, att omedelbart ändra, komplettera, rätta eller utplåna uppgifterna. Om systemet innehåller uppgifter som avses i artikel 8.3 rörande en person, kan varje enhet registrera andra uppgifter som avses i artikel 8.3 för att komplettera dem. Om uppgifterna står i uppenbar motsägelse till varandra, skall de berörda enheterna själva komma överens. Om en enhet har för avsikt att helt utplåna personuppgifter som

avses i artikel 8.2 som den har registrerat och uppgifter som avses i artikel 8.3 rörande denna person har införts av andra enheter, överförs ansvaret för skyddet av uppgifterna som avses i artikel 15.1 och rätten att ändra, komplettera, rätta och utplåna uppgifter som avses i artikel 8.2 till den enhet som först registrerade uppgifter som avses i artikel 8.3 om denna person. Den enhet som föreslår att uppgifterna utplånas skall informera den enhet på vilken ansvaret för skyddet av uppgifterna överförs om detta.

3. Den enhet som söker efter, registrerar eller ändrar uppgifter i informationsregistret är ansvarig för att sökningen, registreringen eller ändringarna är lagliga och denna enhet måste kunna identifieras. Överföringen av information mellan de nationella enheterna och de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna regleras av nationell lagstiftning.

AVDELNING III

ARBETSREGISTER FÖR ANALYSÄNDAMÅL

Artikel 10

Insamling, behandling och användning av personuppgifter

1. I den mån det är nödvändigt för att uppnå den målsättning som avses i artikel 2.1 kan Europol, förutom uppgifter som ej rör enskilda personer lagra, ändra och i andra register använda uppgifter om brott som omfattas av dess behörighet i enlighet med artikel 2.2, inbegripet uppgifter rörande brott som hör samman med sådan brottslighet enligt artikel 2.3.2 och som är avsedda för specifikt analysarbete, och som rör

- 1) de personer som avses i artikel 8.1,
- 2) personer som kan kallas att vittna vid förundersökningar rörande brott eller vid eventuella efterföljande straffrättsliga förfaranden,
- 3) personer som blivit offer för något av de brott som utreds eller för vilka det finns vissa fakta som ger anledning anta att de skulle kunna bli offer för ett sådant brott,
- 4) kontakter eller medhjälpare, samt
- 5) personer som kan lämna uppgifter om de brott som utreds.

Insamlingen, lagringen och behandlingen av de uppgifter som uppräknas i artikel 6 första meningen i Europarådets konvention

av den 28 januari 1981 om skyddet för personer vad gäller automatisk databehandling av personuppgifter, tillåts endast om de är strikt nödvändiga med hänsyn till ändamålet med det berörda registret och om dessa uppgifter kompletterar andra personuppgifter som registrerats i samma register. Det är förbjudet att välja ut en särskild kategori av personer enbart från uppgifter i artikel 6 första meningen i Europarådets konvention av den 28 januari 1981 i strid med de ovan nämnda ändamålsreglerna.

Rådet skall enhälligt, enligt det förfarande som föreskrivs i avdelning VI i Fördraget om Europeiska unionen, anta tillämpningsföreskrifter för de register som utarbetats av styrelsen och som bl.a. innehåller ytterligare upplysningar rörande de kategorier av personuppgifter som föreskrivs i denna artikel och bestämmelser om dessa uppgifters data-säkerhet och om intern kontroll av användningen av uppgifterna.

2. Dessa register skapas för analysändamål, vilket definieras som hopsamlandet, behandlingen eller användandet av uppgifter för att underlätta förundersökningar. Varje förslag till analys skall innebära att en analysgrupp bildas som, i enlighet med de uppgifter och uppdrag som fastslås i artikel 3.1 och 3.2 och artikel 5.3, nära sammanför följande deltagare:

1) analytiker och andra tjänstemän från Europol som utsetts av Europolns ledning. Endast analytikerna har rätt att registrera och använda uppgifter i det register som avses,

2) sambandsmän och/eller sakkunniga från de medlemsstater som uppgifterna kommer från eller som berörs av analysen på det sätt som avses i punkt 6.

3. Om inte annat följer av artikel 4.5, skall de nationella enheterna, på Europolns begäran eller på eget initiativ, till Europol översända alla uppgifter som Europol behöver för att utföra de arbetsuppgifter som beskrivs i artikel 3.1.2. Medlemsstaterna skall endast översända uppgifterna om bearbetning av dessa för brottsförebyggande, analys och brottsbekämpning också är tillåten enligt deras nationella lagstiftning.

Beroende på hur känsliga uppgifterna är, kan uppgifter som kommer från nationella enheter på alla lämpliga sätt sändas direkt till analysgrupperna, vare sig det sker genom de berörda sambandsmännen eller inte.

4. Om det kan antas att andra underrättelser än de som avses i punkt 3 är nödvändiga för att Europol skall kunna utföra sina arbetsuppgifter enligt artikel 3.1.2, kan Europol begära att följande instanser på lämpligt sätt översänder motsvarande uppgifter:

1) Europeiska gemenskaperna och de offentlighetsrättsliga organ som inrättats med stöd av fördragen om upprättandet av gemenskaperna,

2) andra offentlighetsrättsliga organ som inrättats inom ramen för Europeiska unionen,

3) organ som inrättats med stöd av en överenskommelse mellan två eller flera medlemsstater i Europeiska unionen,

4) tredje land,

5) internationella organisationer och deras underställda offentlighetsrättsliga organ,

6) andra offentlighetsrättsliga organ som inrättats genom en överenskommelse mellan två eller flera stater,

7) internationella kriminalpolisorganisationen, (ICPO - Interpol).

Europol kan även på samma villkor och genom samma kanaler ta emot information som sänds från dessa olika instanser på deras eget initiativ. Rådet kan enhälligt, enligt det förfarande som föreskrivs i avdelning VI i Fördraget om Europeiska unionen och efter att ha rådfrågat styrelsen, anta regler som Europol skall följa på området.

5. Om Europol inom ramen för andra konventioner har fått tillgång till data från andra informationssystem, kan den på detta sätt använda personuppgifter om det är nödvändigt för att den skall utföra sina arbetsuppgifter enligt artikel 3.1.2.

6. Om analysen är av allmän karaktär och av strategiskt slag, skall alla medlemsstater, genom förmedling av sambandsmän och/eller experter delges arbetets resultat, särskilt genom att Europol:s rapporter översänds till dem.

Om en analys rör särskilda fall som inte berör alla medlemsstater och som har ett direkt operativt syfte skall företrädarna för följande medlemsstater delta:

1) de från vilka de uppgifter härstammar, som har lett till att ett beslut om analysregister fattades, eller som berörs omedelbart av dem, och de som analysgruppen senare inbjuder att ansluta sig eftersom de kommer att beröras i samma omfattning.

2) de som vid rådfrågningen av indexregistret visar sig ha behov av att ta del av uppgifter och som gör detta gällande under de

villkor som anges i punkt 7.

7. Det är de bemyndigade sambandsmännen som skall göra gällande behovet av att ta del av uppgifter. Varje medlemsstat utser och bemyndigar för detta ändamål ett begränsat antal sådana sambandsmän. De översänder en förteckning över dessa till styrelsen.

Behovet av att ta del av uppgifter enligt punkt 6 skall göras gällande av en sambandsman i en motiverad skrivelse som godkänts av dennes överordnade myndighet i dennes medlemsstat och som sänts till alla deltagare i analysen. Sambandsmannen blir därefter fullt ut delaktig i den pågående analysen.

Om en invändning reses inom analysgruppen, skjuts sambandsmannens deltagande upp till dess att ett förlikningsförfarande avslutats och som kan bestå av tre på varandra följande faser, nämligen

1) analysdeltagarna skall bemöda sig om att komma överens med den sambandsman som har gjort gällande sitt behov av att ta del av uppgifter. Detta får ta högst åtta dagar i anspråk,

2) om oenigheten består, skall cheferna för de berörda nationella enheterna och ledningen för Europol sammanträda inom tre dagar,

3) om oenigheten fortfarande består, skall företrädarna för de berörda parterna i Europol:s styrelse sammanträda inom åtta dagar. Om den berörda medlemsstaten inte avstår från att göra gällande sitt behov av att ta del av uppgifter, skall dess fulla deltagande genomföras genom ett beslut grundat på samförstånd.

8. Den medlemsstat som överför data till Europol skall själv bedöma dess känslighetsgrad och hur denna känslighet varierar. Varje spridning eller operativ användning av analysuppgifter skall beslutas i samråd med analysdeltagarna. En medlemsstat som ansluter sig till en pågående analys får särskilt inte sprida eller använda uppgifter utan att i förväg komma överens om detta med de medlemsstater som i första hand berörs.

Artikel 11

Indexregister

1. Europol skall upprätta ett indexregister över de uppgifter som finns lagrade i de register som avses i artikel 10.1.

2. Direktören, biträdande direktörerna, de

Europoltjänstemän som vederbörligen befullmäktigats samt sambandsmännen har rätt att rådfråga indexregistret. Indexregistret skall vara sådant att det på grundval av de uppgifter som rådfrågas för den sambandsman som rådfrågar registret klart framgår att de register som avses i artiklarna 6.1.2 och 10.1 innehåller uppgifter som berör dennes hemstat.

Sambandsmännens tillgång skall bestämmas på ett sådant sätt att det är möjligt att avgöra om en viss uppgift finns lagrad eller inte, men så att varje kontroll eller slutledning vad beträffar registrens innehåll förhindras.

3. Styrelsen skall enhälligt besluta om ytterligare villkor för upprättandet av indexregistret.

Artikel 12

Instruktion för upprättandet av register

1. För varje automatiserat dataregister med personuppgifter som Europol handhar enligt artikel 10 inom ramen för sina arbetsuppgifter skall Europol i instruktioner för upprättandet, som godkänts av styrelsen, ange följande:

- 1) registrets benämning,
- 2) registrets ändamål,
- 3) de kategorier av personer om vilka uppgifter finns registrerade,
- 4) den typ av uppgifter som skall lagras och eventuellt de uppgifter som är strikt nödvändiga bland de som räknas upp i artikel 6 första meningen i Europarådets konvention av den 28 januari 1981,
- 5) de olika typer av personuppgifter som ger tillgång till hela registret,
- 6) överföringen eller registreringen av uppgifter som skall lagras,
- 7) de förutsättningar under vilka personuppgifter som lagrats i registret kan översändas, samt till vilka mottagare och enligt vilket förfarande,
- 8) tidsfristerna för kontroll av uppgifter och den tid under vilken de lagras,
- 9) hur rapporter skall upprättas.

Den gemensamma tillsynsmyndighet som avses i artikel 24 skall omedelbart underrättas av Europols direktör om förslaget till instruktion för upprättandet av ett sådant register och skall tillställas akten för att kunna göra nödvändiga påpekanden för styrelsen.

2. Om det vid fara i dröjsmål inte är möjligt att få styrelsens godkännande enligt punkt 1, kan direktören på eget initiativ eller på de berörda medlemsstaternas begäran genom ett motiverat beslut upprätta ett register. Denne skall samtidigt underrätta styrelsemedlemmarna om detta. Det förfarande som avses i punkt 1 skall då genast påbörjas och avslutas så snart som möjligt.

AVDELNING IV

GEMENSAMMA BESTÄMMELSER OM INFORMATIONSBEHANDLING

Artikel 13

Skyldighet att lämna ut uppgifter

Europol skall utan dröjsmål till de nationella enheterna, och på deras begäran till deras sambandsmän, överlämna alla uppgifter som rör medlemsstaten i fråga och de samband som har kunnat konstateras mellan brott som omfattas av Europols behörighet enligt artikel 2. Även andra uppgifter och underrättelser om andra allvarliga brott som Europol får kunskap om när den utför sina uppgifter får överföras.

Artikel 14

Skyddsnivå för uppgifter

1. Senast när denna konvention träder i kraft skall varje medlemsstat inom ramen för tillämpningen av denna konvention vidta de lagstiftningsåtgärder som, vad avser behandlingen av personuppgifter i register, behövs för att säkerställa en skyddsnivå som i varje fall motsvarar den som följer av tillämpningen av principerna i Europarådets konvention av den 28 januari 1981 och härvid skall den ta hänsyn till Europarådets ministerkommittés rekommendation R(87) 15 av den 17 september 1987 om polisens användning av personuppgifter.

2. Överföringen av personuppgifter som avses i denna konvention kan inte påbörjas förrän de dataskyddsregler som föreskrivs i punkt 1 har trätt i kraft på varje medlemsstats territorium som deltar i överföringen.

3. Europol skall när den samlar in, behandlar och använder personuppgifter iakttä principerna i Europarådets konvention av den 28 januari 1981 och i Europarådets mi-

nisterkommittés rekommendation R(87) 15 av den 17 september 1987.

Europol skall iakttä dessa principer även för de icke databehandlade uppgifter som den har i register, det vill säga alla strukturerade samlingar av personuppgifter som är tillgängliga enligt bestämda kriterier.

Artikel 15

Ansvar för skyddet av uppgifter

1. Om inte annat följer av andra bestämmelser i denna konvention, skall ansvaret för de uppgifter som lagras hos Europol, i synnerhet huruvida insamlingen och överföringen till Europol samt registreringen, exaktheten, uppdateringen och kontrollen av lagringstidsfristerna skall enligt lag, ligga hos

1) den medlemsstat som har registrerat eller överfört uppgifterna,

2) Europol, vad beträffar uppgifter som överförs till Europol av tredje man eller som är resultatet av Europols analysarbete.

2. Om inte annat följer av andra bestämmelser i denna konvention, skall Europol dessutom ansvara för alla de uppgifter som den tar emot och behandlar, vare sig de finns i det informationsregister som avses i artikel 8, i de register som upprättats för analysändamål enligt artikel 10, i indexregistret som avses i artikel 11 eller i de register som avses i artikel 14.3.

3. Europol skall lagra uppgifter på ett sådant sätt att det går att identifiera de medlemsstater eller den tredje man som har överfört dem, eller konstatera att de är resultat av Europols analysarbete.

Artikel 16

Bestämmelser om upprättande av rapporter

Europol skall i genomsnitt upprätta rapporter om minst var tionde åtkomst som rör personuppgifter - och för varje begäran som görs inom ramen för informationsregistret enligt artikel 7 - för att kontrollera att de är lagliga. Uppgifterna i dessa rapporter får användas endast för detta ändamål av Europol och av de tillsynsmyndigheter som avses i artiklarna 23 och 24 och skall utplånas efter sex månader, om de inte är nödvändiga

för en pågående kontroll. Styrelsen skall anta detaljbestämmelser efter att ha hört den gemensamma tillsynsmyndigheten.

Artikel 17

Regler om användning

1. De personuppgifter som tas ur informationsregistret, indexregistret eller de register som skapats för analysändamål och de uppgifter som meddelats på annat lämpligt sätt får överföras eller användas av medlemsstaternas behöriga myndigheter endast för att förebygga och bekämpa brottslighet som omfattas av Europols behörighet och andra allvarliga former av brottslighet.

De uppgifter som avses i första stycket skall användas enligt lagstiftningen i den medlemsstat som ansvarar för de myndigheter som använder uppgifterna.

Europol får använda de uppgifter som avses i punkt 1 endast för att utföra de arbetsuppgifter som föreskrivs i artikel 3.

2. Om en medlemsstat, tredje land eller en sådan utomstående instans som avses i artikel 10.4 lämnar vissa uppgifter och påpekar att dessa är underkastade särskilda användningsrestriktioner i denna stat eller instans skall dessa restriktioner även respekteras av användaren förutom i de särskilda fall när den nationella rätten kräver att man gör avsteg från användningsrestriktionerna till förmån för rättsliga myndigheter, lagstiftande organ eller alla andra självständiga instanser som upprättats genom lag och som ansvarar för tillsynen av de behöriga myndigheter som avses i artikel 2.4. I sådana fall kan uppgifterna användas endast efter samråd med den stat som överfört uppgifterna, vars intressen och åsikter i möjligaste mån måste beaktas.

3. Användningen av uppgifter för andra ändamål eller av andra myndigheter än dem som avses i artikel 2 är endast möjlig efter tillstånd från den medlemsstat som överfört uppgifterna och i den mån denna medlemsstats nationella lagstiftning tillåter det.

Artikel 18

Överföring av uppgifter till tredje land och utomstående instanser

1. Europol får på de villkor som fastställs i punkt 4 överföra personuppgifter som den

förfogar över till tredje land och utomstående instanser enligt artikel 10.4, när

1) denna åtgärd i det enskilda fallet är nödvändig för att förebygga och bekämpa brott som omfattas av Europols behörighet i enlighet med artikel 2,

2) en tillräcklig skyddsnivå för uppgifterna säkerställs i detta land eller hos denna instans, och

3) denna åtgärd är tillåten enligt de allmänna reglerna enligt punkt 2.

2. Enligt det förfarande som föreskrivs i avdelning VI i Fördraget om Europeiska unionen och med beaktande av de omständigheter som avses i punkt 3, skall rådet enhälligt anta allmänna regler för hur Europol skall överföra personuppgifter till tredje land och utomstående instanser enligt 10.4. Styrelsen skall förbereda rådets beslut och rådfråga den gemensamma tillsynsmyndighet som avses i artikel 24.

3. Tillräckligheten hos den dataskyddsnivå som erbjuds av tredje land och utomstående instanser enligt artikel 10.4 skall bedömas med beaktande av samtliga omständigheter i samband med överföringen av personuppgifter, särskilt

1) slag av uppgifter,

2) deras ändamål,

3) hur länge behandlingen beräknas pågå, och

4) de allmänna eller särskilda bestämmelser som är tillämpliga på tredje land eller utomstående instanser enligt artikel 10.4.

4. Om de åsyftade uppgifterna har överförts till Europol av en medlemsstat, får Europol överföra dem till tredje land och utomstående instanser endast med medlemsstatens samtycke. Medlemsstaten kan för detta ändamål ge ett preliminärt samtycke, generellt eller inte, vilket kan återkallas när som helst.

Om uppgifterna inte överförts av en medlemsstat, skall Europol försäkra sig om att överföringen inte är av den karaktären att den

1) hindrar en medlemsstat från att vederbörligen utföra de arbetsuppgifter som hör till dess behörighet, eller

2) hotar den allmänna säkerheten och den allmänna ordningen i en medlemsstat eller riskerar att skada staten på något sätt.

5. Europol är ansvarig för att överföringen är laglig. Europol skall ta vederbörlig hänsyn till överföringen och dess motiv. Överföringen är tillåten endast om mottagaren

förpliktar sig att utnyttja uppgifterna endast för de ändamål för vilka de överförs. Detta gäller inte sådan överföring av personuppgifter som begärs av Europol.

6. Om en överföring enligt punkt 1 rör sekretessbelagda uppgifter är överföring tillåten endast om det finns en överenskommelse om sekretess mellan Europol och mottagaren.

Artikel 19

Rätt till tillgång

1. Envar som önskar utnyttja sin rätt att utan avgift få tillgång till eller kontrollera sådana uppgifter om honom eller henne själv som Europol lagrar, får i detta syfte begära detta i valfri medlemsstat hos behörig nationell myndighet, som därefter utan dröjsmål skall underrätta Europol om detta och meddela personen i fråga att Europol kommer att svara denne direkt.

2. Begäran skall behandlas i sin helhet av Europol inom tre månader efter det att den behöriga nationella myndigheten i medlemsstaten mottagit den.

3. Envars rätt att få tillgång till uppgifter om sig själv eller att låta kontrollera dem skall utövas med iakttagande av lagstiftningen i den medlemsstat där denna ansökan görs, med beaktande av följande bestämmelser:

När lagen i den anmodade medlemsstaten föreskriver överföring av uppgifter, skall denna vägras i den mån det är nödvändigt för att

1) Europol vederbörligen skall kunna utföra sina arbetsuppgifter,

2) skydda medlemsstaternas säkerhet och allmän ordning eller för att bekämpa brott,

3) skydda utomståendes rättigheter och friheter,

och följaktligen kan inte den berörda personens intresse av överföring av uppgifter ta överhanden.

4. Rätten att få tillgång till uppgifter skall utövas under iakttagande av punkt 3 enligt följande förfaranden:

1) Beslut om att lämna ut uppgifter som förts in i informationsregistret enligt artikel 8 får inte fattas utan att den medlemsstat som har fört in uppgifterna och de medlemsstater som direkt berörs av att uppgifterna lämnas ut får en möjlighet att i förväg yttra sig över detta och, i förekommande fall, för-

bjuda att uppgifterna lämnas ut. Vilka uppgifter som får lämnas ut och villkoren för detta skall anges av den medlemsstat som har fört in uppgifterna

2) Uppgifter som förts in i informationsregistret av Europol får lämnas ut endast om de medlemsstater som direkt berörs av att de lämnas ut fått möjligheten att i förväg yttra sig över detta och, i förekommande fall, förbjuda att uppgifterna lämnas ut.

3) Uppgifter som förts in i arbetsregistret för analysändamål enligt artikel 10 får lämnas ut endast om enighet om detta råder mellan Europol och de medlemsstater som deltar i analysen enligt artikel 10.2 och den eller de medlemsstater som direkt berörs av att uppgifterna lämnas ut.

Om en eller flera medlemsstater eller Europol motsatt sig att uppgifterna lämnas ut, skall Europol underrätta personen i fråga att nödvändiga kontrollåtgärder vidtagits, utan att för denne ange något som kan röja om han är känd eller inte.

5. Rätten att kontrollera uppgifter skall utövas enligt följande förfaranden: När tillämplig nationell rätt inte föreskriver överföring rörande uppgifter eller om det endast gäller en begäran om kontroll skall Europol i nära samarbete med de berörda nationella myndigheterna kontrollera och underrätta personen i fråga att nödvändiga kontrollåtgärder vidtagits, utan att för denne ange något som kan röja om han är känd eller inte.

6. Europol skall vid besvarandet av en begäran om kontroll av eller tillgång till uppgifter informera personen i fråga om rätten att överklaga hos den gemensamma tillsynsmyndigheten om denne inte är nöjd med beslutet. Personen i fråga kan också överklaga hos den gemensamma tillsynsmyndigheten om begäran inte besvarats inom den tidsfrist som anges i denna artikel.

7. Om den som inkommit med en begäran överklagar beslutet till den gemensamma tillsynsmyndigheten enligt artikel 24, skall denna myndighet handlägga ärendet. När överklagandet rör överföring av uppgifter som en medlemsstat fört in i informationsregistret skall den gemensamma tillsynsmyndigheten fatta sitt beslut i enlighet med den nationella rätten i den medlemsstat i vilken begäran framställdes. Den gemensamma tillsynsmyndigheten skall i förväg samråda med den nationella tillsynsmyndigheten eller den behöriga domstolen i den

medlemsstat som infört uppgiften. Den nationella tillsynsmyndigheten eller behöriga domstolen skall genomföra nödvändiga kontroller för att särskilt avgöra om beslutet att vägra tillgång givits i enlighet med bestämmelserna i punkterna 3 och 4 första stycket i denna artikel. I sådant fall skall beslutet, som i förekommande fall kan innebära ett förbud mot att uppgifterna lämnas ut, fattas av den gemensamma tillsynsmyndigheten i nära samråd med den nationella tillsynsmyndigheten eller den behöriga domstolen.

När överklagandet rör överföring av uppgifter som Europol fört in i informationsregistret eller uppgifter som lagrats i arbetsregistret för analysändamål och om Europol eller en medlemsstat fortfarande motsätter sig detta, måste den gemensamma tillsynsmyndigheten, efter att ha hört Europol eller medlemsstaten, fatta sitt beslut med två tredjedelars majoritet för att bortse från deras önskemål. Om denna majoritet inte kan uppnås skall den gemensamma tillsynsmyndigheten meddela den som inkommit med en begäran att nödvändiga kontrollåtgärder vidtagits, utan att för denne ange något som kan röja om han är känd eller inte.

När överklagandet rör kontroll av uppgifter som en medlemsstat fört in i informationsregistret skall den gemensamma tillsynsmyndigheten försäkra sig om att nödvändiga kontrollåtgärder vidtagits på ett korrekt sätt, i nära samråd med den nationella tillsynsmyndigheten i den stat som har registrerat uppgifterna. Den gemensamma tillsynsmyndigheten skall meddela den som inkommit med en begäran att nödvändiga kontrollåtgärder vidtagits, utan att för denne ange något som kan röja om han är känd eller inte.

När överklagandet rör kontroll av uppgifter som Europol fört in i informationsregistret eller uppgifter som lagrats i arbetsregistret för analysändamål, skall den gemensamma tillsynsmyndigheten försäkra sig om att nödvändiga kontrollåtgärder vidtagits på ett korrekt sätt av Europol. Den gemensamma tillsynsmyndigheten skall meddela den som inkommit med en begäran att nödvändiga kontrollåtgärder vidtagits, utan att för denne ange något som kan röja om han är känd eller inte.

8. Bestämmelserna ovan skall i tillämpliga delar gälla för icke databehandlade uppgifter som Europol innehar i form av register, det

vill säga alla strukturerade samlingar av personuppgifter som är tillgängliga enligt bestämda kriterier.

Artikel 20

Rättelse och utplåning av uppgifter

1. Om det visar sig att uppgifter som lagras av Europol, vilka har överförts dit av tredje land eller utomstående instanser, eller som är resultatet av Europols analysverksamhet, är behäftade med fel eller att deras införing eller lagring strider mot bestämmelserna i denna konvention, är Europol skyldigt att rätta dessa uppgifter eller att utplåna dem.

2. Om de uppgifter som är felaktiga eller strider mot bestämmelserna i denna konvention har förts in till Europol direkt av medlemsstaterna är medlemsstaterna skyldiga att rätta eller utplåna dem tillsammans med Europol. Om felaktiga uppgifter överförts på något annat lämpligt sätt eller om felaktigheterna hos uppgifter som härrör från medlemsstaterna beror på en överföring som är felaktig eller som strider mot bestämmelserna i denna konvention eller felaktigheterna beror på en registrering, hantering eller lagring av Europol som är felaktig eller som strider mot bestämmelserna i denna konvention, är Europol skyldigt att rätta dem eller utplåna dem i samarbete med de berörda medlemsstaterna.

3. I de fall som avses i punkt 1 och 2 skall alla mottagare av dessa uppgifter informeras utan dröjsmål. Mottagarna har samma skyldighet att genomföra rättelsen eller utplåningen av dessa uppgifter.

4. Varje person har rätt att begära hos Europol att felaktiga uppgifter som berör honom rättas eller utplånas.

Europol skall informera personen i fråga att rättningen eller utplåningen av uppgifter som berör denne har ägt rum. Om personen i fråga inte är nöjd med Europols svar eller om han inte fått något svar inom tre månader, kan denne vända sig till den gemensamma tillsynsmyndigheten.

Artikel 21

Tidsfrister för bevarande och utplåning av uppgifter i register

1. Uppgifterna i register får inte bevaras

av Europol längre än vad som är nödvändigt för att Europol skall kunna utföra sina arbetsuppgifter. Huruvida det är nödvändigt att fortsätta att lagra uppgifterna skall undersökas senast tre år efter deras införande. Kontrollen av uppgifter som bevaras i informationssystemet och av deras utplåning skall utföras av den enhet som har infört dem. Kontrollen av de uppgifter som bevaras i andra register hos Europols förvaltningar och utplåningen av dem skall utföras av Europol. Europol skall automatiskt, tre månader i förväg, meddela medlemsstaterna om utgången av tidsfristen rörande bevarandet av uppgifter som de har registrerat.

2. När de utfört kontrollen kan de enheter som nämns i tredje och fjärde meningarna i punkt 1, besluta att bevara uppgifterna till nästa kontroll, om detta är nödvändigt för att göra det möjligt för Europol att utföra sina arbetsuppgifter. Om de beslutar att inte längre lagra uppgifterna skall uppgifterna automatiskt utplånas.

3. De personuppgifter rörande sådana individer som anges i artikel 10.1 första stycket punkt 1 får bevaras högst tre år. Tidsfristen börjar åter löpa från och med den dag då något inträffar som medför att nya uppgifter lagras om den berörda personen. Nödvändigheten av att bevara den skall undersökas på nytt varje år och denna undersökning skall noteras.

4. Om en medlemsstat i sina nationella register utplånar uppgifter som överförts till Europol och som Europol bevarar i andra register, skall den informera Europol om detta. Europol skall då utplåna uppgifterna om de inte är av intresse av andra skäl, mot bakgrund av underrättelser som Europol men inte den överförande medlemsstaten har fått. Europol skall informera den berörda medlemsstaten om att dessa uppgifter bevaras i registren.

5. Utplåning skall inte utföras om det riskerar att skada skyddsvärda intressen hos den registrerade. I sådana fall får uppgifterna fortsättningsvis endast utnyttjas med den registrerades medgivande.

Artikel 22

Bevarande och rättelse av uppgifter i akter

1. Om det visar sig att en hel akt eller uppgifter som finns i den akten hos Europol inte längre är nödvändiga för att Europol

skall kunna utföra sina arbetsuppgifter, eller om dessa uppgifter i sin helhet strider mot bestämmelserna i denna konvention, skall akten eller de berörda uppgifterna förstöras. Så länge akten eller de berörda uppgifterna inte verkligen förstörts, skall en anteckning göras i akten eller på uppgifterna att all användning är förbjuden.

En akt får inte förstöras om det finns skäl att anta att detta skulle skada de rättmätiga intressena hos den person som berörs av uppgifterna. I sådant fall skall samma anteckning om att akten inte får användas göras.

2. Om det visar sig att uppgifter som finns i Europols akter är behäftade med fel, skall Europol rätta dem.

3. Varje person som berörs av en av Europols akter har gentemot Europol rätt att begära att Europol vidtar rättelse, förstör akten eller gör en anteckning i den. Artiklarna 20.4, 24.2 och 24.7 är tillämpliga.

Artikel 23

Nationell tillsynsmyndighet

1. Varje medlemsstat skall utse en nationell tillsynsmyndighet som har till uppgift att helt oberoende och i enlighet med den nationella rätten kontrollera att såväl registreringen och rådfrågningarna som översändandet, i vilken form det än sker, av personuppgifter från denna medlemsstat till Europol sker lagligt och att försäkra sig om att individens rättigheter inte kränks. För detta ändamål skall tillsynsmyndigheten hos de nationella enheterna eller genom sambandsmännen, ha tillgång till de uppgifter som medlemsstaten registrerat och som finns i informationsregistret och i indexregistret i enlighet med tillämpliga nationella förfaranden.

För att kunna utöva sin tillsyn skall de nationella tillsynsmyndigheterna ha tillgång till lokaler och akter hos de respektive sambandsmännen inom Europol.

Dessutom skall de nationella tillsynsmyndigheterna i enlighet med tillämpliga nationella förfaranden övervaka verksamheten hos de nationella enheterna i enlighet med artikel 4.4 och sambandsmännens verksamhet i enlighet med artikel 5.3.1, 5.3.2 och 5.3.3 samt 5.4 och 5.5, i den utsträckning som denna verksamhet rör skydd för personuppgifter.

2. Varje person har rätt att begära att den nationella tillsynsmyndigheten säkerställer att registreringen hos och överföringen till Europol, i vilken form den än sker, av uppgifter som berör honom eller henne samt även att medlemsstatens användning av uppgifterna sker lagligt.

Denna rättighet regleras av den nationella rätten i den medlemsstat till vilken tillsynsmyndigheten i fråga hör.

Artikel 24

Gemensam tillsynsmyndighet

1. Det skall upprättas en gemensam, oberoende tillsynsmyndighet som skall ha till uppgift att med iakttagande av denna konvention övervaka Europols verksamhet för att försäkra sig om att lagringen, behandlingen och användningen av de uppgifter som Europols avdelningar disponerar över inte inkräktar på individens rättigheter. Tillsynsmyndigheten skall dessutom övervaka lagenligheten av överföringen av de uppgifter som har Europol som ursprung. Den gemensamma tillsynsmyndigheten skall bestå av högst två medlemmar eller företrädare eventuellt biträdda av suppleanter, för var och en av de nationella tillsynsmyndigheterna, och de skall således vara fullständigt oberoende och ha erforderliga kvalifikationer, samt utses för fem år i taget av varje medlemsstat. Varje delegation disponerar över en röst.

Den gemensamma tillsynsmyndigheten skall inom sig utse en ordförande.

Den gemensamma tillsynsmyndighetens medlemmar skall vid fullgörandet av sina skyldigheter inte ta emot instruktioner från något organ.

2. Europol är skyldigt att bistå den gemensamma tillsynsmyndigheten vid utförandet av dess arbetsuppgifter. Europol skall särskilt

1) tillhandahålla de upplysningar som efterfrågas, ge den tillgång till alla dokument och akter liksom tillgång till lagrade uppgifter,

2) när som helst ge den fri tillgång till sina lokaler, och

3) verkställa den gemensamma tillsynsmyndighetens beslut i fråga om överklagandet, i enlighet med bestämmelserna i artiklarna 19.7 och 20.4.

3. Den gemensamma tillsynsmyndigheten

är även behörig att analysera tillämpnings- och tolkningssvårigheter som är knutna till Europols verksamhet i fråga om behandling och användning av personuppgifter, att studera de problem som kan uppkomma vid den oberoende kontroll som utförs av medlemsstaternas tillsynsmyndigheter eller vid utövandet av rätten till information, liksom att utarbeta förslag till gemensamma lösningar på de problem som finns.

4. Varje berörd person har rätt att begära att den gemensamma tillsynsmyndigheten försäkras sig om att eventuell lagring, insamling, behandling och användning av personuppgifter inom Europol har utförts på ett lagligt och korrekt sätt.

5. Om den gemensamma tillsynsmyndigheten konstaterar att bestämmelserna i denna konvention inte har respekterats vid lagring, behandling eller användningen av personuppgifter, skall den till Europols direktör översända alla de iakttagelser som den anser vara nödvändiga samt begära att få ett svar på sina iakttagelser inom den tidsfrist som myndigheten bestämmer. Direktören skall informera styrelsen om hela förfarandet. Om svårigheter uppstår, skall den gemensamma tillsynsmyndigheten hänvända sig till styrelsen.

6. Den gemensamma tillsynsmyndigheten skall regelbundet upprätta en aktivitetsrapport. Rapporten skall, enligt det förfarande som föreskrivs i avdelning VI i Fördraget om Europeiska unionen översändas till rådet; innan dess skall styrelsen ges tillfälle att avge ett yttrande som skall bifogas rapporten.

Den gemensamma tillsynsmyndigheten skall besluta om aktivitetsrapporten skall offentliggöras eller ej och skall i förekommande fall besluta om villkoren för detta offentliggörande.

7. Den gemensamma tillsynsmyndigheten skall genom enhälligt beslut anta sin arbetsordning. Den skall underställas rådet, som enhälligt skall godkänna arbetsordningen. Den gemensamma tillsynsmyndigheten skall inom sig skapa en kommitté, bestående av en medlem från varje delegation, var och en med en röst. Denna kommitté skall med alla lämpliga medel pröva de överklaganden som avses i artikel 19.7 och artikel 20.4. Om parterna begär det skall de - biträdda av rådgivare om de så önskar - höras av denna kommitté. De beslut som fattas i detta sammanhang blir slutliga gentemot alla berörda

parter.

8. Den gemensamma tillsynsmyndigheten kan dessutom inrätta en eller flera kommissioner.

9. Den gemensamma tillsynsmyndigheten skall rådfrågas rörande den delen av budgetförslaget som berör den. Dess yttrande skall bifogas detta budgetförslag.

10. Den gemensamma tillsynsmyndigheten skall biträdas av ett sekretariat vars uppgifter skall fastställas i arbetsordningen.

Artikel 25

Datasäkerhet

1. Europol skall vidta de tekniska och organisatoriska åtgärder som är nödvändiga för att verkställa denna konvention. Åtgärderna skall anses nödvändiga endast om kostnaden för dem står i proportion till den åsyftade skyddsmålsättningen.

2. När det gäller databehandling inom Europol skall varje medlemsstat och Europol vidta lämpliga åtgärder för att

1) förbjuda varje obehörig person åtkomst till datorutrustning som används för behandling av personuppgifter (åtkomstskydd för utrustning),

2) förhindra att datamedia läses, kopieras, ändras eller avlägsnas av en obehörig person (datamediaskydd),

3) förhindra obehörig registrering av data och varje obehörig åtkomst, ändring eller utplåning av personuppgifter (skydd för lagrade data),

4) förhindra att obehöriga personer kan använda datasystem via datakommunikation (användarkontroll),

5) tillförsäkra att personer som är behöriga att använda ett datasystem endast har åtkomst till de uppgifter för vilka de är behöriga (behörighetskontroll),

6) tillförsäkra att det skall vara möjligt att kontrollera och konstatera till vilka enheter personuppgifter får överföras via datakommunikation (kommunikationskontroll),

7) tillförsäkra att det i efterhand kan kontrolleras och konstateras vilka personuppgifter som har införts i datasystemen, samt när och av vem uppgifterna infördes (indatakontroll),

8) förhindra att uppgifterna obehörigen kan läsas, kopieras, ändras eller utplånas vid dataöverföring av personuppgifter eller under transport av datamedia (kontroll av

transport),

9) säkerställa att de system som används kan repareras omedelbart vid störningar (återställande),

10) säkerställa att systemets funktioner inte är defekta, att funktionsfel omedelbart rapporteras (driftsäkerhet) och att de lagrade uppgifterna inte kan bli felaktiga genom ett funktionsfel hos systemet (autenticitet).

AVDELNING V

RÄTTSLIG STÄLLNING, ORGANISATION OCH FINANSIELLA BESTÄMMELSER

Artikel 26

Rättskapacitet

1. Europol är en juridisk person.

2. I varje medlemsstat skall Europol ha den mest omfattande rättskapacitet som den nationella lagstiftningen kan tillerkänna juridiska personer. Europol kan bland annat förvärva eller avyttra fast eller lös egendom och föra talan.

3. Europol är behörigt att sluta en överenskommelse om säte med Nederländerna, att sluta de överenskommelser om sekretesskydd som krävs med stöd av artikel 18.6 samt andra arrangemang med tredje land och utomstående instanser enligt artikel 10.4, inom ramen för de regler som enhälligt beslutats av rådet på grundval av denna konvention och avdelning VI i Fördraget om Europeiska unionen.

Artikel 27

Europols organ

Europols organ utgörs av

- 1) styrelsen,
- 2) direktören,
- 3) styrekonomen,
- 4) budgetkommittén.

Artikel 28

Styrelse

1. Europol skall ha en styrelse. Den skall ha följande uppgifter:

1) delta i utvidgningen av Europols målsättning (artikel 2.2),

2) enhälligt fastställa sambandsmännens rättigheter och skyldigheter gentemot Europol (artikel 5),

3) enhälligt bestämma hur många sambandsmän som medlemsstaterna får sända till Europol (artikel 5),

4) säkerställa utarbetandet av tillämpningsföreskrifter om register (artikel 10),

5) delta i fastställandet av regler om relationerna mellan Europol och tredje land och utomstående instanser enligt artikel 10.4 (artiklarna 10, 18 och 42),

6) genom enhälligt beslut godkänna villkoren för upprättandet av indexregistret (artikel 11),

7) med två tredjedels majoritet besluta om instruktioner för upprättande av register (artikel 12),

8) beredas tillfälle att yttra sig över den gemensamma tillsynsmyndighetens iakttagelser och rapporter (artikel 24),

9) undersöka de problem som den gemensamma tillsynsmyndigheten påpekar (artikel 24.5),

10) anta detaljbestämmelser rörande förfarandet för att kontrollera att förfrågningar till informationsregistret är lagliga (artikel 16),

11) delta i utnämning och uppsägning av direktören och de biträdande direktörerna (artikel 29),

12) kontrollera att direktören utför sina uppgifter på ett korrekt sätt (artiklarna 7 och 29),

13) delta i antagandet av tjänsteföreskrifter (artikel 30),

14) delta i utarbetandet av överenskommelser om sekretesskydd och antagandet av regler om sekretesskyddet (artiklarna 18 och 31),

15) delta i upprättandet av budgeten, inklusive tjänsteförteckningen, i kontrollen av räkenskaperna och i beviljandet av ansvarsfrihet för direktören (artiklarna 35 och 36),

16) enhälligt anta den femåriga finansiella planen (artikel 35),

17) enhälligt utse styrekonomen och övervaka dennes förvaltning av medlen (artikel 35),

18) delta i antagandet av budgetförordningen (artikel 35),

19) enhälligt godkänna slutandet av en överenskommelse om säte (artikel 37),

20) enhälligt anta regler för bemyndigande av Europoltjänstemän,

21) med två tredjedels majoritet avgöra

tvister mellan en medlemsstat och Europol eller mellan medlemsstater rörande skadestånd som utgivits på grund av ansvar för olaglig eller felaktig behandling av uppgifter (artikel 38),

22) delta i eventuella ändringar av konventionen (artikel 43),

23) ansvara för andra uppgifter som rådet tilldelar den, särskilt inom ramen för tillämpningsföreskrifterna för denna konvention.

2. Styrelsen skall bestå av en företrädare för varje medlemsstat. Varje styrelsemedlem skall ha en röst.

3. Varje styrelsemedlem kan ersättas av en suppleant och när den ordinarie medlemmen är frånvarande får suppleanten rösta i dennes ställe.

4. Europeiska gemenskapernas kommission skall inbjudas att närvara vid styrelsemötena, men får inte rösta. Styrelsen kan likväl besluta att sammanträda även om kommissionens företrädare är frånvarande.

5. De ordinarie medlemmarna eller suppleanterna har rätt att vid styrelsens överläggningar låta sig åtföljas av eller rådgöra med experter från deras respektive medlemsstater.

6. Styrelseordförandeskapet skall utövas av företrädaren för den medlemsstat som utövar ordförandeskapet i rådet.

7. Styrelsen skall enhälligt anta sin arbetsordning.

8. Nedlagda röster utgör inget hinder för styrelsen att anta beslut som kräver enhällighet.

9. Styrelsen skall sammanträda minst två gånger om året.

10. Styrelsen skall varje år enhälligt anta

1) en verksamhetsberättelse om Europol under det gångna året,

2) en verksamhetsplan om Europols framtida verksamhet som beaktar medlemsstaternas operationella behov och deras påverkan på budgeten och Europols personalstyrka.

Dessa handlingar skall underställas rådet enligt det förfarande som föreskrivs i avdelning VI i Fördraget om Europeiska unionen.

Artikel 29

Direktör

1. Europol skall ledas av en direktör som utses för en period av fyra år som kan förnyas en gång, genom enhälligt beslut av rå-

det efter styrelsens yttrande enligt det förfarande som föreskrivs i avdelning VI i Fördraget om Europeiska unionen.

2. Direktören skall till sin hjälp ha biträdande direktörer vars antal bestäms av rådet och som utses enligt det förfarande som anges i punkt 1 för en period av fyra år som kan förnyas en gång. Deras uppgifter skall närmare anges av direktören.

3. Direktören skall ansvara för

1) verkställandet av Europols uppgifter,

2) den löpande administrationen,

3) ledningen av personalen,

4) utarbetandet och verkställandet av styrelsens beslut,

5) framtagandet av budgetförslag, förslag till tjänsteförteckning och förslag till den femåriga finansiella planen samt verkställandet av Europols budget,

6) alla andra uppgifter som denna konvention eller styrelsen anförtror denne.

4. Direktören skall ansvara för utförandet av sina uppgifter inför styrelsen. Direktören skall delta i styrelsesammanträdena.

5. Direktören skall vara Europols lagliga företrädare.

6. Genom beslut av rådet med två tredjedels majoritet av medlemsstaternas röster, enligt det förfarande som föreskrivs i avdelning VI i Fördraget om Europeiska unionen, kan direktören och biträdande direktörerna entledigas efter yttrande från styrelsen.

7. Med avvikelse från punkt 1 och 2, skall direktörens första mandat löpa fem år från och med konventionens ikraftträdande, den första biträdande direktörens mandat löpa fyra år och den andra biträdande direktörens mandat löpa tre år.

Artikel 30

Personal

1. Direktören, de biträdande direktörerna och Europols tjänstemän skall utföra sina arbetsuppgifter i enlighet med Europols målsättning och arbetsuppgifter, utan att begära eller motta instruktioner från någon regering, myndighet, organisation eller person utanför Europol, med mindre än att denna konvention föreskriver något annat, och utan att påverka bestämmelserna i avdelning VI i Fördraget om Europeiska unionen.

2. Direktören skall vara överordnad de biträdande direktörerna och Europols tjänstemän. Han skall anställa och entlediga tjäns-

temän. I valet av tjänstemän skall han förutom personlig lämplighet och yrkesskicklighet, dessutom ta hänsyn till behovet av att säkerställa att en lämplig sammansättning av medborgare från alla medlemsstater och officiella språk i Europeiska unionen beaktas.

3. Närmare regler skall anges i tjänsteföreskrifter som enhälligt antas av rådet, efter yttrande från styrelsen och enligt det förfarande som föreskrivs i avdelning VI i Fördraget om Europeiska unionen.

Artikel 31

Sekretess

1. Europol och medlemsstaterna skall vidta lämpliga åtgärder för att säkerställa skyddet av de uppgifter som måste vara sekretessbelagda och som samlats in med tillämpning av denna konvention eller har utväxlats inom ramen för Europol. För detta ändamål skall rådet enhälligt anta regler om sekretesskydd, som skall ha förberetts av styrelsen och underställt rådet enligt det förfarande som föreskrivs i avdelning VI i Fördraget om Europeiska unionen.

2. När Europol anförtror vissa personer aktiviteter som är känsliga från säkerhetsynpunkt, skall medlemsstaterna åta sig att på begäran av Europols direktör utföra säkerhetsundersökningar av sina egna berörda medborgare, i enlighet med sina nationella bestämmelser, och att bistå varandra med denna uppgift. Den myndighet som med stöd av nationella bestämmelser är behörig, skall inskränka sig till att till Europol överlämna slutsatserna rörande resultatet av säkerhetsundersökningen och dessa slutsatser är bindande för Europol.

3. Varje medlemsstat och Europol får endast utse personer som är särskilt kvalificerade och underkastade säkerhetskontroll för att databehandla uppgifter inom Europol.

Artikel 32

Diskretions- och tystnadsplikt

1. Organen, dess medlemmar, de biträdande direktörerna, Europols tjänstemän och sambandsmännen är skyldiga att avhålla sig från varje handling och varje yttrande som skulle kunna få Europol att framstå i dålig dager eller vara skadlig för dess verksamhet.

2. Organen, dess medlemmar, de biträdande

direktörerna, Europols tjänstemän, sambandsmännen och varje annan person, vilka uttryckligen har ålagts diskretions- och tystnadsplikt är skyldiga att inte sprida de uppgifter som kommer till deras kännedom under tjänsteutövning eller inom ramen för deras verksamhet till någon obehörig person eller till allmänheten. Detta gäller inte för uppgifter vars innehåll inte måste hållas hemligt. Diskretions- och tystnadsplikten kvarstår även efter att de avslutat sin tjänst, sitt anställningsavtal eller sin verksamhet. Den plikt som åsyftas i första meningen skall särskilt framhållas av Europol, varvid de straffrättsliga påföljderna av en överträdelse skall påpekas; detta skall ske skriftligen.

3. Organen, dess medlemmar, de biträdande direktörerna, Europols tjänstemän, sambandsmännen samt de personer vilka är underkastade den plikt som föreskrivs i punkt 2 får inte, utan hänvändelse till direktören eller, om det rör sig om direktören, till styrelsen, vid rättsliga eller utomrättsliga förfaranden, varken avlägga vittnesmål eller göra framställning om de uppgifter som har kommit till deras kännedom i deras tjänsteutövning eller verksamhet.

Direktören, eller i förekommande fall styrelsen, skall kontakta den juridiska myndigheten eller varje annan behörig myndighet för att vidta nödvändiga åtgärder enligt den nationella lagstiftning som den berörda myndigheten lyder under, antingen för att regler för vittnesmål skall fastställas för att säkerställa att uppgifterna bibehåller sin sekretess, eller - om den nationella rätten så tillåter - för att vägra utlämnande i fråga om uppgifter i den mån det krävs för att skydda Europols eller en medlemsstats intressen av högsta vikt.

I den mån man enligt medlemsstatens lag har rätt att vägra att vittna, skall de personer som kallas att vittna vederbörligen få tillstånd att vittna. Tillståndet skall ges av direktören, och om det är denne själv som är kallad att vittna, skall det ges av styrelsen. Om en sambandsman kallas att vittna med anledning av uppgifter denne mottagit från Europol, får tillståndet inte ges förrän den medlemsstat som sändt den berörde sambandsmannen har givit sitt samtycke till detta.

När det dessutom framgår att vittnesmålet kan komma att innehålla uppgifter och underrättelser som överförts av en medlemsstat

eller som uppenbarligen berör en medlemsstat, skall denna medlemsstats uppfattning inhämtas innan tillståndet ges.

Tillståndet att vittna får nekas bara i den mån det är nödvändigt för att skydda viktiga intressen som är värda skydd av Europol eller av berörda medlemsstater.

Denna skyldighet kvarstår även efter det att de avslutat sin tjänst, sitt anställningsavtal eller sin verksamhet.

4. Varje medlemsstat skall behandla alla överträdelser av diskretions- eller tystnadsplikten som avses i punkterna 2 eller 3 som överträdelser av dess egna lagstiftning om respekten för tystnadsplikt eller regler om sekretesskydd.

I förekommande fall skall varje medlemsstat senast vid ikraftträdandet av denna konvention anta de nationella lagregler eller bestämmelser som krävs för att kunna beivra en överträdelse av diskretions- eller tystnadsplikten som avses i punkterna 2 eller 3. Den skall tillse att dess regler och bestämmelser är tillämpliga på dess egna tjänstemän som i samband med sin tjänsteutövning har kontakt med Europol.

Artikel 33

Språk

1. Rapporter och alla andra dokument och handlingar som kommer till styrelsens kännedom skall framläggas för den på alla de officiella språken i Europeiska unionen. Styrelsens arbetsspråk är de officiella språken i Europeiska unionen.

2. De översättningar som är nödvändiga för Europolis arbete skall utföras av Översättningscentret för Europeiska unionens institutioner.

Artikel 34

Information till Europaparlamentet

1. Rådets ordförandeskap skall varje år tillställa Europaparlamentet en specialrapport om Europolis arbete. Eventuella ändringar i denna konvention skall göras i samråd med Europaparlamentet.

2. Rådets ordförandeskap eller den företrädare som utsetts av ordförandeskapet skall gentemot Europaparlamentet iaktta diskretions- och tystnadsplikt.

3. De skyldigheter som avses i denna artikel skall inte påverka de nationella parlamentens rättigheter, artikel K.6 i Fördraget om Europeiska unionen eller de allmänna principer som är tillämpliga på förhållandet till Europaparlamentet enligt avdelning VI i Fördraget om Europeiska unionen.

Artikel 35

Budget

1. Alla Europolis intäkter och utgifter, inklusive alla kostnader för den gemensamma tillsynsmyndigheten och dess sekretariat som upprättats enligt artikel 24, skall beräknas för varje räkenskapsår och tas upp i budgeten; en tjänsteförteckning skall bifogas budgeten. Räkenskapsåret börjar den 1 januari och avslutas den 31 december.

Budgeten skall balansera inkomster och utgifter.

En femårig finansiell plan skall utarbetas samtidigt med budgeten.

2. Budgeten skall finansieras genom bidrag från medlemsstaterna och andra tillfälliga inkomster. De finansiella bidrag som skall inbetalas av de olika medlemsstaterna bestäms av den andel varje medlemsstats bruttonationalinkomst utgör av alla medlemsstaters sammanlagda bruttonationalinkomster året innan det är då budgeten upprättas. Med bruttonationalinkomst avses i denna paragraf den bruttonationalinkomst som definieras i rådets direktiv 89/130/EEG, Euratom av den 13 februari 1989 om harmonisering av beräkningen av bruttonationalinkomst till marknadspriser.

3. Direktören skall fastställa budgetförslaget samt förslaget till tjänsteförteckning för påföljande räkenskapsår senast den 31 mars varje år och skall, efter granskning av Europolis budgetkommitté, lägga fram dem för styrelsen, åtföljda av ett förslag till femårig finansiell plan.

4. Styrelsen skall anta den femåriga finansiella planen. Beslutet skall fattas med enhällighet.

5. Rådet skall, enligt det förfarande som föreskrivs i avdelning VI i Fördraget om Europeiska unionen och efter yttrande från styrelsen, fastställa Europolis budget senast den 30 juni det år som föregår budgetåret. Rådet skall fatta sitt beslut med enhällighet. Samma förfarande skall på motsvarande sätt användas för eventuella tillägg- eller änd-

ringsbudgetar. Rådets fastställande av budgeten innebär att varje medlemsstat är skyldig att i rätt tid betala det finansiella bidrag som åläggs den.

6. Direktören skall verkställa budgeten i enlighet med bestämmelserna i budgetförordningen som avses i punkt 9.

7. Kontrollen över betalningsåtaganden och betalning av utgifter samt kontrollen över fastställandet och uppbärandet av inkomster utövas av en styrekonom, enhälligt utsedd av styrelsen och ansvarig inför denna. Budgetförordningen kan föreskriva att styrekonomens granskning utförs i efterhand för vissa inkomster eller utgifter.

8. Budgetkommittén skall bestå av en företrädare för varje medlemsstat och denne skall vara expert på budgetområdet. Budgetkommittén skall ansvara för att förbereda överläggningarna på det budgetära och finansiella området.

9. Rådet skall, enligt det förfarande som föreskrivs i avdelning VI i Fördraget om Europeiska unionen, enhälligt anta budgetförordningen som särskilt anger villkoren för utarbetande, ändring och verkställande av budgeten samt kontrollen av nämnda verkställande, liksom reglerna för betalningen av medlemsstaternas finansiella bidrag.

Artikel 36

Revision av räkenskaper

1. Räkenskaperna för alla intäkter och utgifter som tas upp i budgeten samt balansräkningen för Europols tillgångar och skulder skall revideras årligen i enlighet med budgetförordningen. I detta syfte lägger direktören senast före den 31 maj påföljande år fram en rapport över budgetårets bokslut.

2. Revisionen av räkenskaperna utförs av en gemensam kontrollkommitté bestående av tre ledamöter som utses av Europeiska gemenskapernas revisionsrätt på förslag av dess ordförande. Ledamöterna utses för tre år; de efterträder varandra på så sätt att varje år skall den ledamot ersättas som tillhört kontrollkommittén i tre år. Med avvikelse från bestämmelserna i andra meningen skall, när den gemensamma kontrollkommittén första gången upprättas efter det att Europol börjat sin verksamhet, dock mandattiden för den ledamot som genom lottdragning placeras på

- första platsen, vara två år,
- andra platsen, vara tre år, och

- tredje platsen, vara fyra år.

Eventuella kostnader för revisionen av räkenskaperna skall tas upp i den budget som anges i artikel 35.

3. Den gemensamma kontrollkommittén skall enligt det förfarande som anges i avdelning VI i Fördraget om Europeiska unionen, lägga fram en revisionsrapport för rådet över det gångna budgetåret. Direktören och styrekonomen kan på förhand yttra sig över revisionsrapporten, och den skall diskuteras i styrelsen.

4. Europols direktör skall förse ledamöterna i den gemensamma kontrollkommittén med alla upplysningar och hjälpa dem med allt de kan behöva för att utföra sin uppgift.

5. Rådet skall ge direktören ansvarsfrihet för genomförandet av räkenskapsårets budget efter granskning av rapporten över budgetårets bokslut.

6. Budgetförordningen skall ange reglerna för revisionen av räkenskaperna.

Artikel 37

Överenskommelse om säte

Bestämmelserna rörande placeringen av Europol i den stat där den har sitt säte och de prestationer som skall tillhandahållas av den staten samt de särskilda regler som är tillämpliga på Europols organs medlemmar, dess biträdande direktörer, dess tjänstemän och familjemedlemmar i den stat där Europol har sitt säte, skall fastslås i en överenskommelse om säte som ingås mellan Europol och Nederländerna, efter enhälligt godkännande av styrelsen.

AVDELNING VI

ANSVAR OCH RÄTTSLIGT SKYDD

Artikel 38

Ansvar för olaglig eller felaktig behandling av uppgifter

1. Varje medlemsstat skall i enlighet med sin nationella rätt vara ansvarig för all skada som åsamkas en person, om vilken det finns uppgifter som är behäftade med rättsliga eller faktiska fel, och som lagrats eller behandlats av Europol. Endast den medlemsstat där den skadebringande handlingen företogs kan bli föremål för en skadeståndstalan

från den skadelidande, som skall vända sig till behörig domstol i enlighet med nationell rätt i den sålunda berörda medlemsstaten. En medlemsstat kan inte åberopa det faktum att en annan medlemsstat förmedlat felaktiga uppgifter för att befria sig från det ansvar som medlemsstaten har gentemot en skadelidande, i enlighet med den nationella lagstiftningen.

2. Om dessa uppgifter som är behäftade med rättsliga eller faktiska fel är ett resultat av en felaktig överföring eller av att en eller flera medlemsstater inte fullgjort sina skyldigheter enligt denna konvention eller av en olaglig eller felaktig lagring eller behandling av Europol, är Europol eller dessa medlemsstater skyldiga att på anmodan återbetala vad som utbetalats i skadestånd, såvitt inte uppgifterna har använts i strid med denna konvention av den medlemsstat på vilkens territorium den skadebringande incidenten har skett.

3. Varje oenighet mellan denna medlemsstat och Europol eller en annan medlemsstat om principen eller beloppet för denna återbetalning skall underställas styrelsen, som skall besluta med två tredjedelars majoritet.

Artikel 39

Annat ansvar

1. Europols avtalsrättsliga ansvar skall regleras av den lagstiftning som är tillämplig på avtalet i fråga.

2. Vad beträffar utomobligatoriskt (utomkontraktuellt) ansvar skall Europol, oberoende av ett ansvar enligt artikel 38, ersätta de skador som orsakats av dess organ, biträdande direktörer eller tjänstemän under tjänsteutövning, i den mån skadorna har vållats av dem. Dessa bestämmelser utesluter inte rätten till annan ersättning som grundas på medlemsstaternas lagstiftning.

3. Den skadelidande personen har rätt att kräva att Europol avstår från en åtgärd eller upphäver den.

4. De nationella domstolar i medlemsstaterna som är behöriga att pröva tvister i vilka Europols ansvar enligt denna artikel är i fråga skall utses genom hänvisning till relevanta bestämmelser i Brysselkonventionen

av den 27 september 1968 om rättslig behörighet och verkställande av civil- och handelsrättsliga beslut, i dess senare lydelse enligt anslutningskonventionerna.

Artikel 40

Tvistlösning

1. Alla tvister mellan medlemsstaterna som gäller tolkningen eller tillämpningen av denna konvention skall i första hand granskas i rådet, enligt det förfarande som föreskrivs i avdelning VI i Fördraget om Europeiska unionen, i syfte att uppnå en lösning.

2. Om någon lösning inte har uppnåtts efter en frist på sex månader skall de medlemsstater som är parter i tvisten komma överens om villkoren för hur tvisten i fråga skall lösas.

3. De bestämmelser om rättsmedel som anges i det regelverk som är tillämpligt på visstidsanställda och extra personal vid Europeiska gemenskaperna är på motsvarande sätt tillämpliga på Europols personal.

Artikel 41

Privilegier och immunitet

1. Europol, medlemmarna i organen, dess biträdande direktörer och dess tjänstemän skall åtnjuta de privilegier och den immunitet som är nödvändiga för att de skall kunna utföra sina uppgifter i enlighet med ett protokoll som fastställer de regler som är tillämpliga i alla medlemsstater.

2. Nederländerna och de andra medlemsstaterna skall komma överens om de privilegier och den immunitet som är nödvändiga för utförandet av sambandsmännens uppgifter inom Europol i korrekt och vederbörlig form genom identiska villkor för de sambandsmän och dessas familjemedlemmar, som skickats av övriga medlemsstater.

3. Det protokoll som avses i punkt 1 skall enhälligt antas av rådet enligt det förfarande som föreskrivs i avdelning VI i Fördraget om Europeiska unionen och skall antas av medlemsstaterna i enlighet med deras konstitutionella bestämmelser.

AVDELNING VII

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 42

Förbindelser med tredje land och utomstående instanser

1. I den mån det är av värde för att utföra de arbetsuppgifter som anges i artikel 3, skall Europol upprätta och upprätthålla samarbetskontakter med utomstående instanser i den mening som avses i 10.4, 1-3. Styrelsen skall enhälligt anta regler för dessa förbindelser. Denna bestämmelse påverkar inte artikel 10.4, 10.5 eller artikel 18.2. Utbytet av personuppgifter får endast göras i enlighet med bestämmelserna i avdelningarna II-IV i denna konvention.

2. I den mån det är nödvändigt för att utföra de arbetsuppgifter som anges i artikel 3, kan Europol dessutom upprätta och upprätthålla kontakter med tredje land och utomstående instanser i den mening som avses i artikel 10.4, 4-7. Rådet skall enhälligt, enligt det förfarande som föreskrivs i avdelning VI i Fördraget om Europeiska unionen och efter yttrande från styrelsen, anta regler för de förbindelser med tredje land och utomstående instanser som åsyftas i första meningen. Punkt 1 tredje meningen skall gälla i tillämpliga delar.

Artikel 43

Ändring av konventionen

1. Rådet skall, enligt det förfarande som föreskrivs i avdelning VI i Fördraget om Europeiska unionen, enhälligt på en medlemsstats initiativ och efter yttrande från styrelsen, inom ramen för artikel K.1.9 i Fördraget om Europeiska unionen, utarbeta ändringar av denna konvention som det skall rekommendera medlemsstaterna att anta i enlighet med deras konstitutionella bestämmelser.

2. Ändringarna träder i kraft i enlighet med artikel 45.2 i denna konvention.

3. Rådet kan dock, enligt det förfarande som föreskrivs i avdelning VI i Fördraget om Europeiska unionen, enhälligt på en medlemsstats initiativ och efter att styrelsen undersökt det, tillägga, ändra eller komplettera definitionerna rörande de former av

brottslighet som avses i bilagan. Det kan också besluta att införa nya definitioner rörande dessa former av brottslighet.

4. Generalsekreteraren i Europeiska unionens råd skall underrätta alla medlemsstater om det datum då ändringarna träder i kraft.

Artikel 44

Reservationer

Denna konvention kan inte göras till föremål för någon reservation.

Artikel 45

Konventionens ikraftträdande

1. Denna konvention skall antas av medlemsstaterna i enlighet med deras konstitutionella bestämmelser.

2. Medlemsstaterna skall underrätta depositarien när de förfaranden som deras konstitutionella bestämmelser föreskriver för antagande av denna konvention har genomförts.

3. Denna konvention skall träda i kraft den första dagen i den månad som följer efter utgången av en period om tre månader efter underrättelsen som avses i punkt 2 av den stat - som skall vara medlem i Europeiska unionen när rådet antar den akt som upprättar denna konvention - som sist genomför denna underrättelse.

4. Utan att det påverkar punkt 2, skall Europols verksamhet till följd av denna konvention inte inledas förrän det datum då den sista av de akter som föreskrivs i artiklarna 5.7, 10.1, 24.7, 30.3, 31.1, 35.9, 37, 41.1 och 41.2 har trätt i kraft.

5. När Europols verksamhet inleds, skall Europols narkotikaenhets verksamhet avslutas i enlighet med rådets gemensamma åtgärd om Europols narkotikaenhet av den 10 mars 1995. Europol skall då överta all den utrustning som finansierats av Europols narkotikaenhets gemensamma budget, som har utvecklats eller producerats av Europols narkotikaenhet eller som har ställts till dess förfogande av den stat där dess säte är beläget för kostnadsfritt permanent bruk, liksom alla de arkiv och datasystem som den självständigt förvaltat.

6. Räknat från den dag då rådet antagit den akt som upprättar denna konvention skall medlemsstaterna inom sin interna rätt,

individuellt eller gemensamt, vidta alla de förberedande åtgärder som krävs för att Europols verksamhet skall kunna inledas.

Artikel 46

Nya medlemsstaters anslutning till konventionen

1. Denna konvention står öppen för anslutning för varje stat som blir medlem i den Europeiska unionen.

2. Texten till denna konvention, avfattad på den anslutande statens språk, utarbetad av Europeiska unionens råd, skall vara giltig.

3. Anslutningsinstrumenten skall deponeras hos depositarien.

4. I förhållande till en stat som ansluter sig till konventionen träder denna i kraft den första dagen i den månad som följer efter utgången av en period om tre månader efter deponeringen av anslutningsinstrumentet eller om den ännu inte har trätt i kraft då denna period löper ut, den dag då konventionen träder i kraft.

Artikel 47

Depositarie

1. Generalsekreteraren för Europeiska unionens råd är depositarie för denna konvention.

2. Depositarien skall i Europeiska gemenskapernas officiella tidning offentliggöra underrättelser, instrument och meddelanden som rör denna konvention.

Till bekräftelse härav har undertecknade befullmäktigade ombud undertecknat denna konvention.

Utfärdad i Bryssel den tjugosjätte juli nittonhundranittiofem i ett enda exemplar, på danska, engelska, finska, franska, grekiska, irländska, italienska, nederländska, portugisiska, spanska, svenska och tyska, varvid alla texter är lika giltiga, och deponerad i arkiven vid generalsekretariatet för Europeiska unionens råd.

BILAGA

Som avses i artikel 2

Förteckning över andra allvarliga former av internationell brottslighet som Europol kan behandla förutom dem som redan nu föreskrivs i artikel 2.2 med beaktande av Europols målsättning så som den anges i artikel 2.1.

Brott mot liv, hälsa och frihet:

- mord och grov misshandel,
- olaglig handel med mänskliga organ och vävnader,
- människorov, olaga frihetsberövande och tagande av gisslan,
- rasism och främlingsfientlighet.

Brott mot enskild och offentlig egendom samt bedrägeri:

- organiserade stölder,
- olaglig handel med kulturföremål, inklusive antikviteter och konstverk,
- svindleri och bedrägeri,
- beskyddarverksamhet och utpressning,
- förfälskning och illegal efterbildning (piratkopior),
- förfälskning av administrativa dokument och handel med förfälskningar,
- falskmynteri och förfälskning av betalningsmedel,
- databrott,
- mutbrott och bestickning.

Olaga handel och angrepp på miljön:

- olaga handel med vapen, ammunition och sprängämnen,
- olaga handel med hotade djurarter,
- olaga handel med hotade växtarter och växtsorter,
- brottslighet till skada för miljön,
- olaga handel med hormonsubstanser och andra tillväxsubstanser.

Dessutom innebär det faktum att Europol i enlighet med artikel 2.2 får ansvaret för någon av de former av brottslighet som räknas upp ovan att Europol också är behörigt att behandla penningtvätt som hänför sig till denna typ av brottslighet liksom andra brott som hör samman med sådan brottslighet.

Vad beträffar de former av brottslighet som uppräknas i artikel 2.2 skall man i denna konvention förstå med följande uttryck:

- brottslighet som har samband med nukleära och radioaktiva ämnen: sådana brott som uppräknas i artikel 7.1 i konventionen om det fysiska skyddet av nukleära ämnen undertecknad i Wien och New York den 3 mars 1980, och som rör nukleära och/eller radioaktiva ämnen sådana som de definierats i både artikel 197 i Euratomfördraget och i direktiv 80/836/Euratom av den 15 juli 1980,

- illegala nätverk för invandring: de handlingar som i vinstsyfte avsiktligt underlättar inresan till, vistelsen på eller arbete inom Europeiska unionens medlemsstaters territorium, i strid med bestämmelser och tillämpliga villkor i medlemsstaterna,

- människohandel: att tvinga en person under andra personers reella och illegala makt genom användande av våld eller hot eller genom missbruk av en överordnad ställning eller handlingar i syfte att exploatera andras prostitution, att på olika sätt sexuellt utnyttja och utöva sexuellt våld mot minderåriga eller att utöva handel i samband med att barn överges,

- brottslighet som har samband med handel med stulna fordon: stöld eller kapning av bilar, lastbilar, långtradare, lastbilars eller långtradares last, bussar, motorcyklar, husvagnar och jordbruksfordon, anläggningsfordon, reservdelar såväl som häleri med dessa föremål,

- illegal penningtvätt: de brott som finns uppräknade i artikel 6.1-3 i Europarådets konvention om tvättning, uppspårande, beslag och konfiskering av utbyte av brott, undertecknad i Strasbourg den 8 november 1990.

De slags brottslighet som omnämns i artikel 2 och i denna bilaga skall bedömas av de behöriga nationella enheterna enligt den nationella lagstiftningen i de stater de tillhör.

Förklaringar Till artikel 40.2

"Följande medlemsstater har kommit överens om, att i ett sådant fall, systematiskt hänskjuta tvisten i fråga till Europeiska gemenskapernas domstol:

- Konungariket Belgien
- Konungariket Danmark
- Förbundsrepubliken Tyskland
- Republiken Grekland
- Konungariket Spanien
- Republiken Frankrike
- Irland
- Republiken Italien
- Storhertigdömet Luxemburg
- Konungariket Nederländerna
- Republiken Österrike
- Republiken Portugal
- Republiken Finland
- Konungariket Sverige."

**PROTOKOLL
PÅ GRUNDVAL AV ARTIKEL K 3 I FÖRDRAGET OM EUROPEISKA UNIONEN
OM FÖRHANDSAVGÖRANDE AV EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS
DOMSTOL, ÅNGÅENDE TOLKNINGEN AV KONVENTIONEN OM
UPPRÄTTANDET AV EN EUROPEISK POLISBYRÅ**

DE HÖGA FÖRDRAGSSLUTANDE
PARTERNA,

HAR ENATS OM följande bestämmelser
som skall fogas till konventionen.

Artikel 1

Europeiska gemenskapernas domstol skall vara behörig att på de villkor som fastställs i detta protokoll meddela förhandsavgöranden om tolkningen av konventionen om upprättandet av en europeisk polisbyrå, härafter kallad "Europolkonventionen".

Artikel 2

1. Varje medlemsstat kan, genom en förklaring som avges vid undertecknandet av detta protokoll eller vid varje annat tillfälle efter undertecknandet, godkänna Europeiska gemenskapernas domstols behörighet att meddela förhandsavgöranden om tolkningen av Europolkonventionen på de villkor som anges i punkt 2 a eller punkt 2.

2. Varje medlemsstat som avger en förklaring enligt punkt 1 kan ange antingen att

a) varje domstol i den staten, mot vars avgöranden det inte finns något rättsmedel enligt nationell lagstiftning, får begära att Europeiska gemenskapernas domstol meddelar ett förhandsavgörande i ett ärende som uppkommit vid denna domstol och som rör tolkningen av Europolkonventionen, när domstolen anser att ett beslut i frågan är nödvändigt för att döma i saken, eller att

b) varje domstol i den staten får begära att Europeiska gemenskapernas domstol meddelar ett förhandsavgörande i ett ärende som uppkommit vid denna domstol och som rör tolkningen av Europolkonventionen, när domstolen anser att ett beslut i frågan är nödvändigt för att döma i saken.

Artikel 3

1. Protokollet om Europeiska gemenska-

pernas domstols stadga och dess rättegångsregler skall tillämpas.

2. I enlighet med Europeiska gemenskapens domstols stadga skall varje medlemsstat, oavsett om den har avgivit en förklaring enligt artikel 2, ha rätt att till Europeiska gemenskapens domstol inkomma med inlagor och skriftliga yttranden i ärenden som avhängiggjorts vid domstolen enligt artikel 1.

Artikel 4

1. Detta protokoll skall antas av medlemsstaterna i enlighet med deras respektive konstitutionella bestämmelser.

2. Medlemsstaterna skall underrätta depositarien när de förfaranden som deras konstitutionella bestämmelser föreskriver för antagande av detta protokoll har genomförts liksom vilka förklaringar som har avgivits enligt artikel 2.

3. Detta protokoll skall träda i kraft nittio dagar efter den underrättelse som avses i punkt 2 från den stat, som är medlem i Europeiska unionen när rådet antar den akt som upprättar detta protokoll och som sist genomför denna formalitet. Protokollet skall emellertid träda i kraft tidigast samtidigt som Europolkonventionen.

Artikel 5

1. Detta protokoll skall stå öppet för anslutning för varje stat som blir medlem i Europeiska unionen.

2. Anslutningsinstrumenten skall deponeras hos depositarien.

3. Den av Europeiska unionens råd på den anslutande medlemsstatens språk fastställda texten till detta protokoll skall vara giltig.

4. I förhållande till en medlemsstat som ansluter sig till detta protokoll, träder detta i kraft nittio dagar efter dagen för deponeringen av dess anslutningsinstrument, eller på dagen för ikraftträdandet av detta protokoll.

om detta ännu inte hunnit träda i kraft vid utgången av nämnda period om nittio dagar.

Artikel 6

Varje stat som blir medlem i Europeiska unionen och som ansluter sig till Europol-konventionen i enlighet med artikel 46 i denna konvention måste godkänna bestämmelserna i detta protokoll.

Artikel 7

1. Varje medlemsstat som är fördragsslutande part får föreslå ändringar av detta protokoll. Varje förslag till ändring skall överlämnas till depositarien, som skall underrätta rådet om detta.

2. Ändringar skall beslutas av rådet som skall rekommendera att medlemsstaterna antar dem i enlighet med sina respektive konstitutionella bestämmelser.

3. De på detta sätt beslutade ändringarna träder i kraft i enlighet med bestämmelserna i artikel 4.

Artikel 8

1. Generalsekreteraren för Europeiska unionens råd skall vara depositarie för detta protokoll.

2. Depositarien skall i Europeiska gemenskapernas officiella tidning offentliggöra underrättelser, instrument och meddelanden som rör detta protokoll.

Till bevis på detta har undertecknade befullmäktigade ombud undertecknat detta fördrag.

Utfärdat i ett enda exemplar på danska, engelska, finska, franska, grekiska, iriska, italienska, nederländska, portugisiska, spanska, svenska och tyska språken, vilka texter är lika giltiga.